

SMERNICE

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2018/1808

zo 14. novembra 2018,

ktorou sa mení smernica 2010/13/EÚ o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb (smernica o audiovizuálnych mediálnych službách) s ohľadom na meniace sa podmienky na trhu

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä jej článok 53 ods. 1 a článok 62,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽²⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

- (1) Posledná podstatná zmena smernice Rady 89/552/EHS ⁽⁴⁾, následne kodifikovaná smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2010/13/EÚ ⁽⁵⁾, sa uskutočnila v roku 2007 prijatím smernice Európskeho parlamentu a Rady 2007/65/ES ⁽⁶⁾. Odvtedy sa trh audiovizuálnych mediálnych služieb výrazne a závažným tempom zmenil v dôsledku prebiehajúcej konvergenzie televíznych a internetových služieb. Technický vývoj umožnil vznik nových druhov služieb a možností pre používateľov. Návyky sledovania sa výrazne zmenili, najmä u mladšej generácie. Zatiaľ čo televízna obrazovka zostáva dôležitým zariadením na zdieľanie audiovizuálnych diel, množstvo divákov začalo na sledovanie audiovizuálneho obsahu používať iné, prenosné zariadenia. Tradičný televízny obsah stále tvorí hlavný podiel priemerného denného času sledovania.

Čoraz dôležitejšie sú však nové typy obsahu, napríklad videoklipy alebo obsah vytvorený používateľmi, a veľmi populárne sú aj nové subjekty vrátane poskytovateľov služieb videa na požiadanie a platformy na zdieľanie videí. Táto konvergencia médií si vyžaduje aktualizovaný právny rámec s cieľom odzrkadľovať vývoj na trhu a dosiahnuť rovnováhu medzi prístupom k online obsahovým službám, ochranou spotrebiteľa a konkurencieschopnosťou.

- (2) Komisia 6. mája 2015 prijala oznámenie s názvom „Stratégia pre jednotný digitálny trh v Európe“, v ktorom ohlásila revíziu smernice 2010/13/EÚ.
- (3) Smernica 2010/13/EÚ by sa mala naďalej uplatňovať len na tie služby, ktorých hlavným účelom je poskytovanie programov s cieľom informovať, zabávať alebo vzdelávať. Hlavný požadovaný účel by sa tiež mal považovať za splnený, ak má služba audiovizuálny obsah a formu, ktoré sú oddeliteľné od hlavnej činnosti poskytovateľa

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 34, 2.2.2017, s. 157.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 185, 9.6.2017, s. 41.

⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 2. októbra 2018 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 6. novembra 2018.

⁽⁴⁾ Smernica Rady 89/552/EHS z 3. októbra 1989 o koordinácii určitých ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení v členských štátoch týkajúcich sa vykonávania činností televízneho vysielania (Ú. v. ES L 298, 17.10. 1989, s. 23).

⁽⁵⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/13/EÚ z 10. marca 2010 o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb (smernica o audiovizuálnych mediálnych službách) (Ú. v. EÚ L 95, 15.4.2010, s. 1).

⁽⁶⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/65/ES z 11. decembra 2007, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 89/552/EHS o koordinácii určitých ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení v členských štátoch týkajúcich sa vykonávania činností televízneho vysielania (Ú. v. EÚ L 332, 18.12.2007, s. 27).

služby, ako sú samostatné časti online novín s audiovizuálnymi programami alebo videá vytvorené používateľmi, pričom tieto časti možno považovať za oddeliteľné od ich hlavnej činnosti. Služba by sa mala považovať len za neoddeliteľný doplnok hlavnej činnosti na základe prepojenia medzi audiovizuálnou ponukou a hlavnou činnosťou, ako napríklad poskytovanie spravodajstva v písomnej forme. Kanály alebo iné audiovizuálne služby, za ktoré je redakčne zodpovedný poskytovateľ, môžu same osebe predstavovať audiovizuálne mediálne služby, dokonca aj keď sú ponúkané na platforme na zdieľanie videí, pre ktorú je charakteristická absencia redakčnej zodpovednosti. V takýchto prípadoch bude na poskytovateľoch s redakčnou zodpovednosťou dodržiavať smernicu 2010/13/EÚ.

- (4) Službami platformy na zdieľanie videí sa poskytuje audiovizuálny obsah, ku ktorému má v čoraz väčšej miere prístup široká verejnosť, najmä mladí ľudia. To isté platí aj pre služby sociálnych médií, ktoré sa stali dôležitým prostriedkom na zdieľanie informácií a na zábavu a vzdelávanie, a to aj prostredníctvom poskytovania prístupu k programom a videám vytvoreným používateľmi. Tieto služby sociálnych médií je potrebné zahrnúť do rozsahu pôsobnosti smernice 2010/13/EÚ, pretože sa snažia získať tých istých divákov a tie isté príjmy ako audiovizuálne mediálne služby. Okrem toho majú značný vplyv tým, že používateľom uľahčujú možnosť formovať a ovplyvňovať názory iných používateľov. S cieľom chrániť maloletých pred škodlivým obsahom a všetkých občanov pred obsahom, ktorým sa podnecuje k nenávisti, násiliu a terorizmu, by sa preto na uvedené služby mala vzťahovať smernica 2010/13/EÚ v rozsahu, v akom splňajú vymedzenie služby platformy na zdieľanie videí.
- (5) Hoci cieľom smernice 2010/13/EÚ nie je upravovať služby sociálnych médií ako také, smernica by sa mala na služby sociálnych médií vzťahovať v prípade, že poskytovanie programov a videí vytvorených používateľmi predstavuje zásadnú funkciu tejto služby. Poskytovanie programov a videí vytvorených používateľmi by sa mohlo považovať za zásadnú funkciu služby sociálnych médií, ak audiovizuálny obsah nie je len doplnkom činností danej služby sociálnych médií alebo ak nepredstavuje len ich menšiu časť. Komisia by mala na zabezpečenie jednoznačnosti, účinnosti a konzistentnosť vykonávania v prípade potreby, a po konzultácii s kontaktným výborom, vydať usmernenia o praktickom uplatňovaní kritéria zásadnej funkcie v rámci vymedzenia pojmu „služba platformy na zdieľanie videí“. Uvedené usmernenia by sa mali vypracovať s náležitým ohľadom na ciele všeobecného verejného záujmu, ktoré sa majú dosiahnuť opatreniami prijatými poskytovateľmi platformy na zdieľanie videí, a na právo na slobodu prejavu.
- (6) Ak oddeliteľná časť služby predstavuje službu platformy na zdieľanie videí na účely smernice 2010/13/EÚ, uvedená smernica by sa mala vzťahovať len na túto časť, a len pokiaľ ide o programy a o videá vytvorené používateľmi. Smernica 2010/13/EÚ by sa nemala vzťahovať na videoklipy, ktoré sú súčasťou redakčného obsahu elektronickej verzie novín a časopisov, ani na animované obrázky, ako napríklad GIF. Vymedzenie pojmu „služba platformy na zdieľanie videí“ by sa nemalo vzťahovať na nehospodárske činnosti, ako napríklad poskytovanie audiovizuálneho obsahu na súkromných internetových stránkach a nekomerčné záujmové spoločenstvá.
- (7) S cieľom zabezpečiť účinné vykonávanie smernice 2010/13/EÚ je rozhodujúce, aby členské štáty vytvorili a udržiavali aktuálne záznamy o poskytovateľoch mediálnych služieb a poskytovateľoch platformy na zdieľanie videí, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, a pravidelne tieto záznamy poskytovali príslušným nezávislým regulačným orgánom alebo subjektom a Komisii. Tieto záznamy by mali obsahovať informácie o kritériách, na ktorých je právomoc založená.
- (8) Určenie právomoci si vyžaduje posúdenie skutkového stavu vzhľadom na kritériá ustanovené v smernici 2010/13/EÚ. Posúdenie takéhoto skutkového stavu môže viesť k protichodným výsledkom. Pri uplatňovaní postupov spolupráce ustanovených v uvedenej smernici je dôležité, aby Komisia mohla svoje zistenia založiť na spoľahlivých faktoch. Skupina európskych regulačných orgánov pre audiovizuálne mediálne služby (ERGA) by preto mala byť na žiadosť Komisie oprávnená poskytovať stanoviská k právomoci. Ak sa Komisia pri uplatňovaní uvedených postupov spolupráce rozhodne viesť konzultácie so skupinou ERGA, mala by informovať kontaktný výbor, a to aj o oznámeniach prijatých od členských štátov v rámci týchto postupov spolupráce a o stanovisku skupiny ERGA.
- (9) Postupy a podmienky obmedzenia slobody poskytovať a využívať audiovizuálne mediálne služby by mali byť rovnaké tak pre lineárne, ako aj nelineárne služby.
- (10) V súlade s judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „súdny dvor“) možno obmedziť slobodu poskytovať služby, ktorá sa zaručuje podľa zmluvy, v prípade závažných dôvodov týkajúcich sa všeobecného verejného záujmu, ako je napríklad dosiahnutie vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa, za predpokladu, že takéto obmedzenia sú odôvodnené, primerané a nevyhnutné. Členský štát by preto mal mať možnosť prijať určité opatrenia na zabezpečenie dodržiavania pravidiel ochrany spotrebiteľa, ktoré nepatria do oblastí koordinovaných smernicou 2010/13/EÚ. Opatrenia, ktoré prijal členský štát na presadenie svojho vnútroštátneho režimu ochrany spotrebiteľa, a to aj vo vzťahu k reklame na hazardné hry, by museli byť odôvodnené, primerané sledovanému cieľu a nevyhnutné, ako sa vyžaduje podľa judikatúry súdneho dvora. Prijímajúci členský štát nesmie v žiadnom prípade prijať žiadne opatrenia, ktorými by sa na jeho území mohlo brániť retransmisii televízneho vysielania pochádzajúceho z iného členského štátu.

- (11) Členský štát by pri oznamovaní Komisii, že sa poskytovateľ mediálnych služieb usadil v členskom štáte, ktorý má právomoc, s cieľom obísť prísnejšie pravidlá v oblastiach koordinovaných smernicou 2010/13/EÚ, ktoré by sa na daného poskytovateľa vzťahovali, ak by bol usadený v oznamujúcom členskom štáte, mal na tento účel predložiť dôveryhodné a náležite podložené dôkazy. V týchto dôkazoch by sa mal podrobne uviesť súbor potvrdzujúcich skutočností, na základe ktorých by bolo možné takéto obchádzanie náležite preukázať.
- (12) Komisia vo svojom oznámení Európskemu parlamentu a Rade s názvom „Lepšia právna regulácia v záujme lepších výsledkov – program EÚ“ zdôraznila, že pri zvažovaní politických riešení by brala do úvahy regulačné aj neregulačné prostriedky vychádzajúce zo Spoločenstva praxe a zásad pre lepšiu samoreguláciu a koreguláciu. Ukázalo sa, že viaceré kódexy správania ustanovené v oblastiach koordinovaných smernicou 2010/13/EÚ sú dobre navrhnuté, a to v súlade so zásadami pre lepšiu samoreguláciu a koreguláciu. Existencia legislatívnej podpory sa považovala za dôležitý predpoklad úspechu pri podpore dodržiavania samoregulačného alebo koregulačného kódexu. Rovnako je dôležité, aby sa v takýchto kódexoch ustanovili osobitné ciele, ktorými sa umožní pravidelné, transparentné a nezávislé monitorovanie a hodnotenie cieľov určených v kódexoch správania. Kódexy správania by mali zabezpečovať aj ich účinnú vymožiteľnosť. Tieto zásady by sa mali dodržiavať v rámci samoregulačných a koregulačných kódexov prijatých v oblastiach koordinovaných smernicou 2010/13/EÚ.
- (13) Skúsenosti ukázali, že pri zabezpečovaní vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa môžu samoregulačné a koregulačné nástroje vykonávané v súlade s rozličnými právnymi tradíciami členských štátov zohrávať dôležitú úlohu. Opatrenia zamerané na dosiahnutie cieľov všeobecného verejného záujmu v odvetví nastupujúcich audiovizuálnych mediálnych služieb sú účinnejšie, ak sa prijímajú s aktívnou podporou samotných poskytovateľov služby.
- (14) Samoregulácia predstavuje druh dobrovoľnej iniciatívy, ktorou sa hospodárskym subjektom, sociálnym partnerom, mimovládny organizáciám a združeniam umožňuje navzájom a pre svoje potreby prijať spoločné usmernenia. Nesú zodpovednosť za rozvoj, monitorovanie a presadzovanie týchto usmernení, ako aj za ich dodržiavanie. Členské štáty by mali v súlade so svojimi rozličnými právnymi tradíciami uznať úlohu, ktorú môže účinná samoregulácia zohrávať pri dopĺňaní platných právnych, justičných a administratívnych mechanizmov, a jej prínos k dosahovaniu cieľov smernice 2010/13/EÚ. Hoci samoregulácia môže byť doplnkovým spôsobom vykonávania určitých ustanovení smernice 2010/13/EÚ, nemala by predstavovať náhradu povinností vnútroštátneho zákonodarcu. Koreguláciou sa v jej minimálnej podobe zabezpečí právne prepojenie medzi samoreguláciou a vnútroštátnym zákonodarcom v súlade s právnymi tradíciami členských štátov. V rámci koregulácie je regulačná úloha rozdelená medzi zainteresované strany a vládu alebo národné regulačné orgány alebo subjekty. Úloha príslušných verejných orgánov zahŕňa uznanie koregulačného systému, audit jeho procesov a financovanie uvedeného systému. Koregulácia by mala umožniť, aby štát zasiahol v prípade, že táto neplní svoj účel. Bez toho, aby boli dotknuté formálne povinnosti členských štátov týkajúce sa transpozície, smernicou 2010/13/EÚ sa nabáda na používanie samoregulácie a koregulácie. Tým by sa členským štátom nemala ukladať povinnosť, aby vytvorili samoregulačné alebo koregulačné režimy, alebo samoregulačné aj koregulačné režimy, ani by sa tým nemali narúšať alebo ohrozovať súčasné iniciatívy v oblasti koregulácie, ktoré už v členských štátoch existujú a účinne fungujú.
- (15) Transparentnosť vlastníctva médií je priamo spojená so slobodou prejavu, ktorá je základom demokratických systémov. Informácie o vlastníckej štruktúre poskytovateľov mediálnych služieb, ak takéto vlastníctvo zahŕňa kontrolu alebo uplatňovanie významného vplyvu v súvislosti s obsahom poskytovaných služieb, umožňujú používateľom urobiť si informovaný úsudok o takomto obsahu. Členské štáty by mali mať možnosť stanoviť, či a v akom rozsahu by informácie o vlastníckej štruktúre poskytovateľa mediálnych služieb mali byť prístupné používateľom za predpokladu, že sa rešpektuje podstata dotknutých základných práv a slobôd a že sú takéto opatrenia nevyhnutné a primerané.
- (16) Z dôvodu špecifickej povahy audiovizuálnych mediálnych služieb, najmä ich vplyvu na spôsob, akým si ľudia vytvárajú názory, majú používatelia oprávnený záujem vedieť, kto je za obsah týchto služieb zodpovedný. S cieľom posilniť slobodu prejavu, a tým aj podporiť pluralitu médií a zabrániť konfliktu záujmov, je dôležité, aby členské štáty zabezpečili, aby používatelia mali vždy jednoduchý a priamy prístup k informáciám o poskytovateľoch mediálnych služieb. Je na každom členskom štáte, aby rozhodol, najmä pokiaľ ide o informácie, ktoré sa môžu poskytnúť v súvislosti s vlastníckou štruktúrou a konečnými užívateľmi výhod.
- (17) V záujme zabezpečenia súdržnosti a právnej istoty pre podniky a orgány členských štátov by sa pojem „podnecovanie k násiliu alebo nenávisti“ mal v primeranej miere chápať v zmysle rámcového rozhodnutia Rady 2008/913/SVV⁽¹⁾.

(1) Rámcové rozhodnutie Rady 2008/913/SVV z 28. novembra 2008 o boji proti niektorým formám a prejavom rasizmu a xenofóbie prostredníctvom trestného práva (Ú. v. EÚ L 328, 6.12.2008, s. 55).

- (18) Vzhľadom na vývoj spôsobov, akými sa šíri obsah prostredníctvom elektronických komunikačných sietí, je dôležité chrániť širokú verejnosť pred podnecovaním k terorizmu. Smernicou 2010/13/EÚ by sa preto malo zabezpečiť, aby audiovizuálne mediálne služby neobsahovali verejné podnecovanie k páchaniu trestného činu terorizmu. V záujme zabezpečenia súdržnosti a právnej istoty pre podniky a orgány členských štátov by sa pojem „verejné podnecovanie k páchaniu trestných činov terorizmu“ mal chápať v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/541 ⁽¹⁾.
- (19) S cieľom umožniť divákovi, vrátane rodičov a maloletých, prijímať informované rozhodnutia o sledovanom obsahu je nevyhnutné, aby poskytovatelia mediálnych služieb poskytovali dostatočné informácie o obsahu, ktorý by mohol narušiť telesný, duševný alebo morálny vývin maloletých. Toto sa dá dosiahnuť napríklad prostredníctvom systému deskriptorov obsahu, zvukovej výstrahy, vizuálneho symbolu alebo akýchkoľvek iných prostriedkov opisujúcich povahu obsahu.
- (20) Vhodné opatrenia na ochranu maloletých uplatniteľné na služby televízneho vysielania by sa mali vzťahovať aj na audiovizuálne mediálne služby na požiadanie. Zvýšila by sa tým úroveň ochrany. Prístup na základe minimálnej harmonizácie umožňuje členským štátom dosiahnuť vyšší stupeň ochrany v prípade obsahu, ktorý by mohol narušiť telesný, duševný alebo morálny vývin maloletých. Najškodlivejší obsah, ktorý by mohol narušiť telesný, duševný alebo morálny vývin maloletých, ale ktorý nie je nevyhnutne trestným činom, by mal podliehať najprísnejším opatreniam, ako je kódovanie a účinná rodičovská kontrola, bez toho, aby bola dotknutá možnosť členských štátov prijať prísnejšie opatrenia.
- (21) V nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 ⁽²⁾ sa uznáva, že deti si zasluhujú osobitnú ochranu, pokiaľ ide o spracúvanie ich osobných údajov. Vytvorenie mechanizmov na ochranu detí poskytovateľmi mediálnych služieb nevyhnutne vedie k spracúvaniu osobných údajov maloletých. Vzhľadom na to, že takéto mechanizmy sa zameriavajú na ochranu detí, osobné údaje maloletých spracúvané v rámci technických opatrení na ochranu detí by sa nemali využívať na obchodné účely.
- (22) Zabezpečenie prístupnosti audiovizuálneho obsahu je kľúčovou požiadavkou v súvislosti so záväzkami prijatými podľa Dohovoru OSN o právach osôb so zdravotným postihnutím. V kontexte smernice 2010/13/EÚ by sa mal pojem „osoby so zdravotným postihnutím“ vykladať s ohľadom na povahu služieb, na ktoré sa uvedená smernica vzťahuje a ktoré sú audiovizuálnymi mediálnymi službami. Právo osôb s postihnutím a starších osôb zúčastňovať sa na spoločenskom a kultúrnom živote Únie a začleniť sa doň je spojené s poskytovaním prístupných audiovizuálnych mediálnych služieb. Členské štáty by preto mali bezodkladne zabezpečiť, aby sa poskytovatelia mediálnych služieb, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, aktívne snažili sprístupniť obsah osobám so zdravotným postihnutím, najmä osobám so zrakovým alebo sluchovým postihnutím. Požiadavky v oblasti prístupnosti by sa mali plniť postupne a nepretržite, pričom by sa mali zohľadňovať praktické a nevyhnutné obmedzenia, ktoré by mohli zabrániť dosiahnutiu úplnej prístupnosti, ako napríklad programy a udalosti vysielané v reálnom čase. Členské štáty by s cieľom zmerať pokrok, ktorý dosiahli poskytovatelia mediálnych služieb pri postupnom sprístupňovaní svojich služieb osobám so zrakovým alebo sluchovým postihnutím, mali od poskytovateľov mediálnych služieb usadených na ich území vyžadovať, aby na tento účel pravidelne predkladali správy.
- (23) Prostriedky na dosiahnutie prístupnosti audiovizuálnych mediálnych služieb podľa smernice 2010/13/EÚ by mali zahŕňať posunkovú reč, titulkovanie pre nepočujúcich a nedoslýchavých, hovorené titulky a hlasový komentár, nemali by sa však na ne obmedzovať. Uvedená smernica sa však nevzťahuje na funkcie alebo služby, ktorými sa poskytuje prístup k audiovizuálnym mediálnym službám, ani na funkcie elektronických programových sprievodcov (EPG), ktorými sa podporuje prístupnosť. Uvedenou smernicou preto nie je dotknuté právo Únie zamerané na harmonizáciu prístupnosti služieb poskytujúcich prístup k audiovizuálnym mediálnym službám, ako sú napríklad internetové stránky, online aplikácie a EPG alebo poskytovanie informácií o prístupnosti, a to v prístupných formátoch.
- (24) V niektorých prípadoch nemusí byť možné poskytovať núdzové informácie spôsobom, ktorý je prístupný pre osoby so zdravotným postihnutím. Takéto výnimočné prípady by však nemali brániť tomu, aby sa núdzové informácie uverejňovali prostredníctvom audiovizuálnych mediálnych služieb.
- (25) Smernicou 2010/13/EÚ nie je dotknutá možnosť členských štátov ukladať povinnosti v záujme zabezpečenia náležitého zdôraznenia obsahu všeobecného záujmu podľa vymedzených cieľov všeobecného záujmu, ako je

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/541 z 15. marca 2017 o boji proti terorizmu, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2002/475/SVV a mení rozhodnutie Rady 2005/671/SVV (Ú. v. EÚ L 88, 31.3.2017, s. 6).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1).

pluralita médií, sloboda prejavu a kultúrna rozmanitosť. Takéto povinnosti by sa mali uložiť len vtedy, ak je to potrebné na splnenie cieľov všeobecného záujmu jasne vymedzených členskými štátmi v súlade s právom Únie. Ak sa členské štáty rozhodnú zaviesť pravidlá týkajúce sa náležitého zdôraznenia, mali by podnikom uložiť len primerané povinnosti vychádzajúce z legitímnych verejnopolitických záujmov.

- (26) V záujme ochrany redakčnej zodpovednosti poskytovateľov mediálnych služieb a audiovizuálneho hodnotového reťazca je zásadne dôležité, aby bolo možné zaručiť integritu programov a audiovizuálnych mediálnych služieb dodávaných poskytovateľmi mediálnych služieb. Programy a audiovizuálne mediálne služby by sa nemali vysielat' v skrátenej forme, pozmenené či prerušené alebo prekryvané na obchodné účely bez výslovného súhlasu poskytovateľa mediálnych služieb. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby si prekryvania, ktoré výlučne inicioval alebo povolil príjemca služby na súkromné použitie, ako napríklad prekryvania vyplývajúce zo služby pre individuálnu komunikáciu, nevyžadovali súhlas poskytovateľa mediálnych služieb. To by sa nemalo vzťahovať na ovládacie prvky akýchkoľvek užívateľských rozhraní potrebných na prevádzku zariadenia alebo navigáciu programu, ako napríklad nastavenia hlasitosti, funkcie vyhľadávania, navigačné ponuky alebo zoznamy kanálov. Rovnako by sa to nemalo vzťahovať ani na oprávnené prekryvania, ako sú napríklad varovné informácie, informácie vo všeobecnom verejnom záujme, titulky alebo komerčné oznamy, ktoré poskytuje poskytovateľ mediálnych služieb. Bez toho, aby bol dotknutý článok 3 ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2120 ⁽¹⁾, by sa to nemalo vzťahovať ani na techniky kompresie dát, ktorými sa znižuje veľkosť dátového súboru, a iné techniky na prispôbenie služby spôsobom šírenia, ako napríklad rozlíšenie a kódovanie, bez akéhokoľvek pozmenenia obsahu.

Opatrenia na ochranu integrity programov a audiovizuálnych mediálnych služieb by sa mali uložiť vtedy, ak sú potrebné na splnenie cieľov všeobecného záujmu jasne vymedzených členskými štátmi v súlade s právom Únie. Takými opatreniami by sa podnikom mali ukladať primerané povinnosti vychádzajúce z legitímnych verejnopolitických záujmov.

- (27) Audiovizuálne komerčné oznamy týkajúce sa alkoholických nápojov v rámci audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie s výnimkou sponzorstva a umiestňovania produktov by mali byť v súlade s kritériami, ktoré sa uplatňujú na televíznu reklamu na alkoholické nápoje a na telenákup takýchto nápojov a ktoré sa ustanovujú v smernici 2010/13/EÚ. Podrobnejšie kritériá uplatniteľné na televíznu reklamu na alkoholické nápoje a na telenákup takýchto nápojov sa obmedzujú na reklamné spoty, ktoré sú svojou povahou od programu oddelené, a preto vylučujú ostatné komerčné oznamy, ktoré sú spojené s programom alebo tvoria neoddeliteľnú súčasť programu, ako je napríklad sponzorstvo a umiestňovanie produktov. Z toho vyplýva, že uvedené kritériá by sa nemali vzťahovať na sponzorstvo a umiestňovanie produktov v rámci audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie.
- (28) Existujú určité všeobecne uznávané usmernenia v oblasti výživy na vnútroštátnej a medzinárodnej úrovni, ako je napríklad profilový nutričný model Regionálneho úradu Svetovej zdravotníckej organizácie pre Európu, s cieľom rozlišovať potraviny na základe ich výživového zloženia v kontexte televíznej reklamy na potraviny zameranej na deti. Členské štáty by sa mali nabádať, a to aj prostredníctvom kódexov správania, na zabezpečenie toho, aby sa samoregulácia a koregulácia používali na účinné zníženie vystavenia detí audiovizuálnym komerčným oznamom o potravinách a nápojoch, ktoré majú vysoký obsah soli, cukru, tuku, nasýtených tukov alebo transmastných kyselín, prípadne ktoré inak nespĺňajú tieto vnútroštátne alebo medzinárodné výživové usmernenia.
- (29) Podobne by sa členské štáty mali nabádať, aby zabezpečili používanie samoregulačných a koregulačných kódexov správania na účinné zníženie vystavenia detí a maloletých audiovizuálnym komerčným oznamom o alkoholických nápojoch. Na úrovni Únie a na vnútroštátnej úrovni existujú určité samoregulačné alebo koregulačné systémy s cieľom zodpovedne propagovať alkoholické nápoje, a to aj v audiovizuálnych komerčných oznamoch. Tieto systémy by sa mali naďalej podporovať, najmä ak je ich cieľom zabezpečiť, aby súčasťou audiovizuálnych komerčných oznamov o alkoholických nápojoch boli upozornenia na dôležitosť zodpovedného pitia.
- (30) Je dôležité maloletých účinne chrániť pred vystavením audiovizuálnym komerčným oznamom týkajúcim sa propagovania hazardných hier. V tejto súvislosti existuje na úrovni Únie a na vnútroštátnej úrovni niekoľko samoregulačných alebo koregulačných systémov na propagovanie zodpovedného hrania hazardných hier, a to aj v audiovizuálnych komerčných oznamoch.
- (31) S cieľom odstrániť prekážky voľného obehu cezhraničných služieb v rámci Únie je nevyhnutné zabezpečiť účinnosť samoregulačných a koregulačných opatrení zameraných najmä na ochranu spotrebiteľov alebo zdravie obyvateľstva.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2120 z 25. novembra 2015, ktorým sa ustanovujú opatrenia týkajúce sa prístupu k otvorenému internetu a ktorým sa mení smernica 2002/22/ES o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb a nariadenie (EÚ) č. 531/2012 o roamingu vo verejných mobilných komunikačných sieťach v rámci Únie (Ú. v. EÚ L 310, 26.11.2015, s. 1).

- (32) Trh televízneho vysielania sa vyvíja a preto je potrebná väčšia pružnosť, pokiaľ ide o audiovizuálne komerčné oznamy, najmä v prípade kvantitatívnych pravidiel pre lineárne audiovizuálne mediálne služby a umiestňovanie produktov. Vznik nových služieb, vrátane služieb bez reklamy, viedol k väčšiemu výberu pre divákov, ktorí môžu ľahko prejsť na alternatívne ponuky.
- (33) Liberalizácia umiestňovania produktov nepriniesla očakávané zvýšenie podielu využívania tejto formy audiovizuálnych komerčných oznamov. Konkrétne všeobecný zákaz umiestňovania produktov hoci s určitými výnimkami nevytvoril právnu istotu pre poskytovateľov mediálnych služieb. Umiestňovanie produktov by teda malo byť povolené až na výnimky vo všetkých audiovizuálnych mediálnych službách a službách platformy na zdieľanie videí.
- (34) Umiestňovanie produktov by nemalo byť povolené v spravodajských a publicistických programoch, programoch o spotrebiteľských záležitostiach, náboženských programoch a detských programoch. Je dokázané, že umiestňovanie produktov a vložená reklama môžu ovplyvniť správanie detí, pretože často nedokážu rozpoznať komerčný obsah. Preto treba naďalej zakazovať umiestňovanie produktov v detských programoch. Programy o spotrebiteľských záležitostiach sú programy, ktoré ponúkajú divákovi poradenstvo alebo obsahujú hodnotenie nákupov produktov a služieb. Povoľením umiestňovania produktov do takýchto programov by sa zotrel rozdiel medzi reklamným a redakčným obsahom pre divákov, ktorí môžu v takýchto programoch očakávať skutočné a pravdivé hodnotenie produktov alebo služieb.
- (35) Poskytovatelia audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie by mali podporovať produkciu a distribúciu európskych diel tým, že zabezpečia, aby ich katalógy obsahovali určitý minimálny podiel európskych diel a aby tieto diela boli dostatočne zdôraznené. Malo by sa nabádať na označovanie audiovizuálneho obsahu, ktorý možno považovať za európske dielo, v metadátoch tak, aby boli takéto metadáta k dispozícii poskytovateľom mediálnych služieb. Zdôrazňovanie predstavuje podporu európskych diel prostredníctvom uľahčenia prístupu k týmto dielam. Zdôrazňovanie možno zabezpečiť rôznymi spôsobmi, ako napríklad osobitnou sekciou pre európske diela prístupnou z domovskej stránky služby, možnosťou vyhľadávať európske diela vo vyhľadávacom nástroji dostupnom ako súčasť uvedenej služby, využívaním európskych diel v kampaniach uvedenej služby alebo podporou minimálneho percentuálneho podielu európskych diel z katalógu uvedenej služby, napríklad pomocou bannerov alebo podobných nástrojov.
- (36) Na zabezpečenie primeranej úrovne investícií do európskych diel by mali mať členské štáty možnosť stanoviť finančné záväzky voči poskytovateľom mediálnych služieb usadených na ich území. Tieto povinnosti môžu mať podobu priamych príspevkov na produkciu európskych diel a nadobudnutie práv na ne. Členské štáty môžu uložiť aj poplatky splatné fondu na základe príjmov vzniknutých z poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb, ktoré sa na ich území poskytujú a ktoré sa naň zameriavajú. V tejto smernici sa objasňuje, že vzhľadom na priamu súvislosť medzi finančnými záväzkami a rôznymi kultúrnymi politikami členských štátov môže členský štát uložiť takéto finančné záväzky aj poskytovateľom mediálnych služieb, ktorí sú usadení v inom členskom štáte a ktorých služby sa zameriavajú na jeho územie. V tomto prípade by sa mali finančné záväzky ukladať iba z príjmov vzniknutých prostredníctvom divákov v členskom štáte, na ktorý sa také služby zameriavajú. Poskytovatelia mediálnych služieb, od ktorých sa vyžaduje, aby v členskom štáte, na ktorý sa ich služby zameriavajú, prispievali do schém financovania filmov, by mali mať možnosť mať nediskriminačným spôsobom prospech z pomoci dostupnej v rámci príslušných schém financovania filmov pre poskytovateľov mediálnych služieb, a to aj v prípade, že v tomto členskom štáte nie sú usadení.
- (37) Vysielatelia v súčasnosti investujú do európskych audiovizuálnych diel viac ako poskytovatelia audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie. Preto, ak sa členský štát, na ktorý sa služby zameriavajú, rozhodne uložiť finančné záväzky vysielateľovi, na ktorého sa vzťahuje právomoc iného členského štátu, mali by sa zohľadniť priame príspevky na produkciu európskych diel a nadobudnutie práv na tieto diela, najmä koprodukcie, ktoré tento vysielateľ vyrobil, a to s náležitým ohľadom na zásadu proporcionality. Tým nie je dotknutá právomoc členských štátov stanovovať v súlade s ich kultúrnou politikou a za predpokladu, že je to v súlade s pravidlami štátnej pomoci, výšku finančných príspevkov splatných poskytovateľmi mediálnych služieb, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc.
- (38) Členský štát by sa pri individuálnom posudzovaní toho, či je audiovizuálna mediálna služba na požiadanie usadená v inom členskom štáte, zacielená na divákov na jeho území, mal riadiť ukazovateľmi, ako sú napríklad reklama alebo iná propagácia konkrétne zacielené na zákazníkov na jeho území, hlavný jazyk služby alebo existencia obsahu alebo komerčných oznamov konkrétne zacielených na divákov v členskom štáte, v ktorom sa služba prijíma.

- (39) Keď členský štát uloží poskytovateľom mediálnych služieb povinnosť uhrádzať finančné príspevky, takéto príspevky by mali slúžiť na primeranú podporu európskych diel, pričom je potrebné predchádzať rizikám dvojitého uloženia povinnosti uhrádzať takéto príspevky poskytovateľom mediálnych služieb. V prípade, ak členský štát, v ktorom je poskytovateľ mediálnych služieb usadený, uloží povinnosť uhrádzať takéto finančné príspevky, mal by vziať do úvahy aj akúkoľvek povinnosť uhrádzať finančné príspevky uložené v členských štátoch, na ktoré sa poskytovateľ zameriava.
- (40) S cieľom zabezpečiť, aby sa povinnosťami týkajúcimi sa podpory európskych diel neohrozil vývoj trhu a aby sa umožňoval vstup nových subjektov na trh, by sa takéto požiadavky nemali vzťahovať na poskytovateľov bez významného postavenia na trhu. To platí najmä pre poskytovateľov s nízkym obratom alebo nízkou sledovanosťou. Nízkou sledovanosťou je možné stanoviť napríklad na základe času sledovania alebo predaja, v závislosti od povahy služby, pričom na stanovenie nízkeho obratu by sa mali vziať do úvahy rozdielne veľkosti audiovizuálnych trhov v členských štátoch. Rovnako by mohlo byť nevhodné ukladať takéto požiadavky v prípadoch, keď by vzhľadom na povahu alebo tematické zameranie audiovizuálnych mediálnych služieb boli nerealizovateľné alebo neopodstatnené.
- (41) Je dôležité, aby vysielatelia mali väčšiu pružnosť a aby mohli rozhodnúť o tom, kedy sa má odvysielať reklama s cieľom maximalizovať dopyt inzerentov a počet divákov. Aj v tejto súvislosti je však potrebné zachovať dostatočnú úroveň ochrany spotrebiteľa, lebo v dôsledku takejto pružnosti by mohli byť diváci v hlavnom vysielacom čase vystavení nadmernému objemu reklamy. V čase od 6.00 hod. do 18.00 hod. a od 18.00 hod. do 24.00 hod. by sa preto mali uplatňovať osobitné limity.
- (42) Neutrálne okná oddeľujú redakčný obsah od televíznej reklamy alebo telenákových spotov, ako aj jednotlivé spoty. Umožňujú divákovi, aby jasne odlišil, kedy končí jeden druh audiovizuálneho obsahu a začína ďalší. Je potrebné objasniť, že neutrálne okná sú vylúčené z kvantitatívneho limitu ustanoveného pre televíznu reklamu. Cieľom je zabezpečiť, aby čas použitý v neutrálnych oknách nemal vplyv na čas určený na reklamu a aby príjmy z reklamy neboli nepriaznivo ovplyvnené.
- (43) Vysielací čas vyhradený pre oznamy vysielateľa v súvislosti s jeho vlastnými programami a vedľajšími produktmi, ktoré sú od týchto programov priamo odvodené, alebo pre oznamy o verejných službách a pre vysielania výziev na dobročinné účely, ktoré sú bezodplatné s výnimkou nákladov vzniknutých v súvislosti s vysielaním takých výziev, by nemal byť zahrnutý do maximálnej dĺžky vysielacieho času, ktorý je možné vyhradiť pre televíznu reklamu a telenákup. Okrem toho sú mnohí vysielatelia súčasťou väčších vysielacích skupín a vysielajú oznámenia nielen v súvislosti s ich vlastnými programami a vedľajšími produktmi, ktoré sú od týchto programov priamo odvodené, ale aj v súvislosti s programami a audiovizuálnymi mediálnymi službami ostatných subjektov patriacich do tej istej vysielacej skupiny. Vysielací čas vyhradený pre takéto oznamy by tiež nemal byť zahrnutý do maximálnej dĺžky vysielacieho času, ktorý je možné vyhradiť pre televíznu reklamu a telenákup.
- (44) Poskytovatelia platformy na zdieľanie videí, na ktoré sa vzťahuje smernica 2010/13/EÚ, poskytujú služby informačnej spoločnosti v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES ⁽¹⁾. Na týchto poskytovateľov sa teda vzťahujú ustanovenia o vnútornom trhu ustanovené v uvedenej smernici, ak sú usadení v členskom štáte. Je vhodné zabezpečiť, aby sa tie isté pravidlá uplatňovali aj na poskytovateľov platformy na zdieľanie videí, ktorí nie sú usadení v členskom štáte, s cieľom zabezpečiť účinnosť opatrení na ochranu maloletých a širokej verejnosti ustanovených v smernici 2010/13/EÚ a v čo najväčšej možnej miere zabezpečiť rovnaké podmienky, pokiaľ títo poskytovatelia majú buď materský podnik alebo dcérsky podnik, ktorý je usadený v členskom štáte, alebo ak sú títo poskytovatelia členom skupiny a iný podnik danej skupiny je usadený v členskom štáte. Vymedzenia pojmov uvedené v smernici 2010/13/EÚ by preto mali byť založené na zásadách a malo by sa nimi zabezpečiť, aby podniky nemali možnosť vylúčiť pôsobnosť uvedenej smernice vytvorením skupinovej štruktúry obsahujúcej viaceré vrstvy podnikov usadených v rámci Únie alebo mimo nej. Komisia by mala byť informovaná o poskytovateľoch v právomoci každého členského štátu podľa pravidiel o usadení ustanovených v smerniciach 2000/31/ES a 2010/13/EÚ.
- (45) Nové výzvy existujú najmä v súvislosti s platformami na zdieľanie videí, na ktorých používatelia, najmä maloletí, čoraz častejšie sledujú audiovizuálny obsah. V tejto súvislosti sú čoraz výraznejším dôvodom na obavy škodlivý obsah a nenávistné prejavy prezentované na platformách na zdieľanie videí. Je potrebné stanoviť primerané pravidlá s cieľom chrániť maloletých a širokú verejnosť pred takýmto obsahom.

(1) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (Ú. v. ES L 178, 17.7.2000, s. 1).

- (46) Komerčné oznamy v rámci služieb platformy na zdieľanie videí sú už upravené prostredníctvom smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES ⁽¹⁾, v ktorej sa zakazujú nekalé obchodné praktiky podnikateľov voči spotrebiteľom vrátane zavádzajúcich a agresívnych praktík vyskytujúcich sa v službách informačnej spoločnosti.

Pokiaľ ide o komerčné oznamy týkajúce sa tabakových a súvisiacich výrobkov na platformách na zdieľanie videí, existujúce zákazy ustanovené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2003/33/ES ⁽²⁾, ako aj zákazy uplatniteľné na komerčné oznamy týkajúce sa elektronických cigariet a plniacich fľaštičiek podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/40/EÚ ⁽³⁾ zabezpečujú dostatočnú ochranu spotrebiteľov pred tabakovými a súvisiacimi výrobkami. Keďže užívatelia sa na účely prístupu k audiovizuálnemu obsahu čoraz viac spoliehajú na služby platformy na zdieľanie videí, je potrebné zabezpečiť dostatočnú úroveň ochrany spotrebiteľa tak, že sa medzi všetkými poskytovateľmi v primeranom rozsahu zosúladi pravidlá pre audiovizuálne komerčné oznamy. Preto je dôležité, aby boli audiovizuálne komerčné oznamy na platformách na zdieľanie videí jasne identifikované a dodržiavali súbor minimálnych kvalitatívnych požiadaviek.

- (47) Podstatná časť obsahu prezentovaného prostredníctvom služieb platformy na zdieľanie videí nespadá pod redakčnú zodpovednosť poskytovateľa platformy na zdieľanie videí. Títo poskytovatelia však zvyčajne rozhodujú o organizácii obsahu, konkrétne programov, videí vytvorených používateľmi a audiovizuálnych komerčných oznamov, a to aj automatickými prostriedkami alebo algoritmi. Preto by sa od týchto poskytovateľov malo vyžadovať, aby prijali vhodné opatrenia na ochranu maloletých pred obsahom, ktorý by mohol narušiť ich telesný, duševný alebo morálny vývin. Tiež by sa od nich malo vyžadovať, aby prijali vhodné opatrenia na ochranu širokej verejnosti pred obsahom, ktorý zahŕňa podnecovanie k násiliu alebo nenávisti voči skupine osôb alebo členovi skupiny založené na ktoromkoľvek z dôvodov uvedených v článku 21 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) alebo ktorého šírenie predstavuje trestný čin podľa práva Únie.
- (48) Vzhľadom na povahu účasti poskytovateľov na obsahu prezentovanom prostredníctvom služieb platformy na zdieľanie videí by sa mali vhodné opatrenia na ochranu maloletých a širokej verejnosti týkať organizácie obsahu, a nie obsahu ako takého. Príslušné požiadavky ustanovené v smernici 2010/13/EÚ by sa preto mali uplatňovať bez toho, aby boli dotknuté články 12 až 14 smernice 2000/31/ES, v ktorých sa ustanovuje výnimka zo zodpovednosti za nezákonné informácie prenášané alebo automaticky, priebežne a dočasne ukladané určitými poskytovateľmi služieb informačnej spoločnosti. Pri poskytovaní služieb uvedených v článkoch 12 až 14 smernice 2000/31/ES by sa uvedené požiadavky mali uplatňovať aj bez toho, aby bol dotknutý článok 15 uvedenej smernice, v ktorom sa vylučuje ukladanie všeobecnej povinnosti monitorovať takéto informácie a aktívne vyhľadávať fakty alebo okolnosti poukazujúce na nezákonné aktivity týmto poskytovateľom, pričom by však zároveň nemali byť dotknuté ani povinnosti monitorovania v konkrétnych prípadoch, a najmä bez vplyvu na rozhodnutia vnútroštátnych orgánov v súlade s vnútroštátnym právom.
- (49) Pri vykonávaní vhodných opatrení, ktoré sa majú prijať na základe smernice 2010/13/EÚ, je vhodné zapojiť poskytovateľov platformy na zdieľanie videí v čo najväčšej možnej miere. Preto by sa malo nabádať na koreguláciu. Poskytovatelia platformy na zdieľanie videí by takisto mali mať naďalej možnosť prijať prísnejšie opatrenia na dobrovoľnej báze v súlade s právom Únie, rešpektujúc slobodu prejavu a informácií a pluralitu médií.
- (50) Právo na účinný prostriedok nápravy a právo na spravodlivý proces sú základnými právami ustanovenými v článku 47 charty. Ustanovenia smernice 2010/13/EÚ by sa preto nemali vykladať spôsobom, ktorý by stranám bránil v uplatňovaní ich práva na prístup k justičnému systému.
- (51) Pri prijímaní vhodných opatrení v súlade so smernicou 2010/13/EÚ na ochranu maloletých pred škodlivým obsahom a na ochranu širokej verejnosti pred obsahom obsahujúcim podnecovanie k násiliu, nenávisti a terorizmu by sa mali starostlivo vyvážiť uplatniteľné základné práva ustanovené v charte. Týka sa to najmä a v závislosti od okolností práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života a ochrany osobných údajov, slobody prejavu a práva na informácie, slobody podnikania, zákazu diskriminácie a práv dieťaťa.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“) (Ú. v. EÚ L 149, 11.6.2005, s. 22).

⁽²⁾ Smernica 2003/33/ES Európskeho parlamentu a Rady z 26. mája 2003 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov týkajúcich sa reklamy a sponzorstva tabakových výrobkov (Ú. v. EÚ L 152, 20.6.2003, s. 16).

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/40/EÚ z 3. apríla 2014 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov týkajúcich sa výroby, prezentácie a predaja tabakových a súvisiacich výrobkov a o zrušení smernice 2001/37/ES (Ú. v. EÚ L 127, 29.4.2014, s. 1).

- (52) Kontaktný výbor sa usiluje o uľahčenie účinného vykonávania smernice 2010/13/EÚ a mali by sa s ním viesť pravidelné konzultácie o všetkých praktických problémoch vyplývajúcich z jej uplatňovania. Práca kontaktného výboru by sa nemala obmedzovať na existujúce otázky audiovizuálnej politiky, ale mala by zahŕňať aj príslušný vývoj v tomto sektore. Výbor sa skladá zo zástupcov príslušných vnútroštátnych orgánov členských štátov. Členské štáty sa nabádajú, aby pri vymenúvaní svojich zástupcov v kontaktnom výbore presadzovali rovnosť medzi mužmi a ženami.
- (53) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby ich národné regulačné orgány alebo subjekty boli právne oddelené od vlády. To by však členským štátom nemalo brániť vo výkone dohľadu v súlade s ich vnútroštátnym ústavným právom. Požadovaný stupeň nezávislosti národných regulačných orgánov alebo subjektov by sa mal považovať za dosiahnutý, ak sú tieto regulačné orgány alebo subjekty vrátane tých, ktoré boli zriadené ako verejné orgány alebo subjekty, funkčne a skutočne nezávislé od svojich príslušných vlád a akýchkoľvek iných verejných alebo súkromných subjektov. Toto sa považuje za nevyhnutné na zabezpečenie nestrannosti rozhodnutí prijatých národným regulačným orgánom alebo subjektom. Požiadavkou nezávislosti by nemala byť dotknutá možnosť členských štátov zriaďovať regulačné orgány, ktoré vykonávajú dohľad nad rôznymi sektormi, napríklad audiovizuálnym a telekomunikačným sektorom. Národné regulačné orgány alebo subjekty by mali disponovať právomocami v oblasti presadzovania práva a zdrojmi potrebnými na výkon svojich úloh, pokiaľ ide o personál, odborné znalosti a finančné prostriedky. Národné regulačné orgány alebo subjekty zriadené podľa smernice 2010/13/EÚ by mali zabezpečiť rešpektovanie cieľov plurality médií, kultúrnej rozmanitosti, ochrany spotrebiteľa, riadneho fungovania vnútorného trhu a podporovania spravodlivej hospodárskej súťaže.
- (54) Keďže jedným z cieľov audiovizuálnych mediálnych služieb je slúžiť záujmom občanov a formovať verejnú mienku, je nevyhnutné, aby boli takéto služby schopné informovať jednotlivcov a spoločnosť v čo najpodrobnejšom rozsahu a čo najrozmanitejším spôsobom. Uvedený cieľ možno dosiahnuť len ak sú redakčné rozhodnutia bez štátneho zásahu alebo vplyvu národných regulačných orgánov alebo subjektov, ktorý presahuje rámec samotného vykonávania právnych predpisov a ktorý neslúži na zabezpečenie zákonom chráneného práva, ktoré sa musí chrániť bez ohľadu na určitý názor.
- (55) Na vnútroštátnej úrovni by mali existovať účinné odvolacie mechanizmy. Príslušný odvolací orgán by mal byť nezávislý od zainteresovaných strán. Takýmto orgánom môže byť súd. Odvolacím konaním by nemalo byť dotknuté rozdelenie kompetencií vo vnútroštátnych súdnych systémoch.
- (56) Komisia s cieľom zabezpečiť konzistentné uplatňovanie audiovizuálneho regulačného rámca Únie vo všetkých členských štátoch ustanovila rozhodnutím Komisie z 3. februára 2014 ⁽¹⁾ skupinu ERGA. Úlohou skupiny ERGA je poskytovať technické odborné znalosti Komisii na podporu jej práce na zabezpečovaní konzistentného vykonávania smernice 2010/13/EÚ vo všetkých členských štátoch a uľahčovať spoluprácu medzi národnými regulačnými orgánmi alebo subjektmi navzájom, ako aj medzi národnými regulačnými orgánmi alebo subjektmi a Komisiou.
- (57) Skupina ERGA pozitívne prispieva ku konzistentnej regulačnej praxi a poskytuje Komisii vysokokvalitné poradenstvo o otázkach vykonávania smernice. Preto sa žiada, aby sa v smernici 2010/13/EÚ formálne uznala a posilnila jej úloha. Skupina ERGA by preto mala byť zriadená podľa uvedenej smernice.
- (58) Komisia by mala mať možnosť obrátiť sa na skupinu ERGA v akejkoľvek záležitosti súvisiacej s audiovizuálnymi mediálnymi službami a platformami na zdieľanie videí. Skupina ERGA by mala Komisii pomáhať prostredníctvom poskytovania technických odborných znalostí a poradenstva a uľahčovania výmeny najlepších postupov, a to vrátane samoregulačných a koregulačných kódexov správania. Komisia by predovšetkým mala so skupinou ERGA konzultovať uplatňovanie smernice 2010/13/EÚ s cieľom uľahčiť jej konzistentné vykonávanie. Skupina ERGA by na požiadanie Komisie mala poskytovať nezáväznú stanoviská k otázke právomoci, otázke opatrení, ktoré sa odchyľujú od zásady voľného príjmu, a otázke opatrení, ktorými sa rieši obchádzanie právomoci. Skupina ERGA by tiež mala mať možnosť poskytovať technické poradenstvo v súvislosti s akýmikoľvek regulačnými záležitosťami týkajúcimi sa rámca audiovizuálnych mediálnych služieb, a to aj pokiaľ ide o nenávisťné prejavy a ochranu maloletých, ako aj v súvislosti s obsahom audiovizuálnych komerčných oznamov o potravinách s vysokým obsahom tuku, soli alebo sodíka a cukrov.
- (59) Mediálna gramotnosť predstavuje zručnosti, znalosti a porozumenie, ktoré občanom umožnia využívať médiá účinne a bezpečne. S cieľom umožniť, aby mali občania prístup k informáciám a aby mohli zodpovedne a bezpečne používať, kriticky posudzovať a vytvárať mediálny obsah, je potrebné, aby mali pokročilé zručnosti v oblasti mediálnej gramotnosti. Mediálna gramotnosť by sa nemala obmedzovať na učenie sa o nástrojoch a technológiách, ale jej zámerom by malo byť aj umožniť občanom nadobudnúť zručnosti v oblasti kritického

(1) Rozhodnutie Komisie C(2014) 462 final z 3. februára 2014 o ustanovení skupiny európskych regulačných orgánov pre audiovizuálne mediálne služby.

myslenia potrebné na posudzovanie, analyzovanie zložitých skutočností a rozpoznanie rozdielu medzi názorom a faktom. Preto je nevyhnutné, aby poskytovatelia mediálnych služieb aj poskytovatelia platformy na zdieľanie videí, a to v spolupráci so všetkými ostatnými relevantnými zainteresovanými stranami, podporovali rozvoj mediálnej gramotnosti vo všetkých častiach spoločnosti u občanov všetkých vekových kategórií a pre všetky médiá, a aby sa dosahovanie pokroku v tejto oblasti podrobne sledovalo.

- (60) Smernicou 2010/13/EÚ nie je dotknutá povinnosť členských štátov rešpektovať a chrániť ľudskú dôstojnosť. Smernica rešpektuje základné práva a dodržiava zásady, ktoré sú uznané najmä v charte. Cieľom smernice 2010/13/EÚ je najmä zabezpečiť plné rešpektovanie práva na slobodu prejavu, slobodu podnikania, ako aj práva na súdne preskúmanie, a podporovať uplatňovanie práv dieťaťa zakotvených v charte.
- (61) V rámci všetkých opatrení, ktoré členské štáty prijímajú v súlade so smernicou 2010/13/EÚ, sa musí dodržiavať sloboda prejavu a právo na informácie a pluralita médií, ako aj kultúrna a jazyková rozmanitosť v súlade s Dohovorom UNESCO o ochrane a podpore rozmanitosti kultúrnych prejavov.
- (62) Právo na prístup k politickým spravodajským programom je kľúčové pre zabezpečenie základnej slobody prijímania informácií a zabezpečenie úplnej a riadnej ochrany záujmov divákov v Únii. Vzhľadom na rastúcu dôležitosť audiovizuálnych mediálnych služieb pre spoločnosť a demokraciu by sa vysielanie politických správ malo cezhranične sprístupňovať v rámci celej Únie, a to v čo najväčšom rozsahu a bez toho, aby boli dotknuté autorské práva.
- (63) Smernica 2010/13/EÚ sa netýka pravidiel medzinárodného práva súkromného, najmä pravidiel upravujúcich právomoci súdov a právo uplatniteľné na zmluvné a nezmluvné záväzky.
- (64) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 k vysvetľujúcim dokumentom ⁽¹⁾ sa členské štáty zaviazali, že v odôvodnených prípadoch k svojim oznámeniam o transpozičných opatreniach pripoja jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi prvkami smernice a zodpovedajúcimi časťami národných transpozičných nástrojov. V súvislosti s touto smernicou sa zákonodarca domnieva, že zaslanie takýchto dokumentov je odôvodnené.
- (65) Smernica 2010/13/EÚ by sa preto mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Smernica 2010/13/EÚ sa mení takto:

1) v článku 1 sa odsek 1 mení takto:

a) písmeno a) sa nahrádza takto:

„a) „audiovizuálna mediálna služba“ je:

i) služba, ako ju vymedzujú články 56 a 57 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, pričom základný účel služby alebo jej oddeliteľnej časti je poskytovanie programov, za ktoré je redakčne zodpovedný poskytovateľ mediálnych služieb, širokej verejnosti, s cieľom informovať, zabávať alebo vzdelávať prostredníctvom elektronických komunikačných sietí v zmysle článku 2 písm. a) smernice 2002/21/ES; takéto audiovizuálne mediálne služby sú buď televíznym vysielaním v zmysle písmena e) tohto odseku, alebo audiovizuálnou mediálnou službou na požiadanie v zmysle písmena g) tohto odseku;

ii) audiovizuálny komerčný oznam;“;

b) vkladá sa toto písmeno:

„aa) „služba platformy na zdieľanie videí“ je služba, ako ju vymedzujú články 56 a 57 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, pričom základný účel služby alebo jej oddeliteľnej časti alebo zásadná funkcia tejto služby je poskytovanie programov, videí vytvorených používateľmi alebo programov aj videí vytvorených používateľmi širokej verejnosti, za ktoré poskytovateľ platformy na zdieľanie videí nenesie redakčnú zodpovednosť, s cieľom informovať, zabávať alebo vzdelávať prostredníctvom elektronických komunikačných sietí v zmysle článku 2 písm. a) smernice 2002/21/ES, a ktorých organizáciu určuje poskytovateľ platformy na zdieľanie videí, a to aj automatickými prostriedkami alebo algoritmi, najmä prostredníctvom zobrazovania, označovania a radenia.“;

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

- c) písmeno b) sa nahrádza takto:
- „b) „program“ je súbor pohybujuúcich sa obrazov so zvukom alebo bez zvuku predstavujúci bez ohľadu na jeho trvanie samostatnú položku v rámci programovej skladby alebo katalógu, ktorý zostavil poskytovateľ mediálnych služieb, vrátane kinematografických dlhometrážnych filmov, videoklipov, športových podujatí, situačných komédií, dokumentárnych filmov, detských programov a pôvodných televíznych hier;“;
- d) vkladajú sa tieto písmená:
- „ba) „video vytvorené používateľom“ je súbor pohybujuúcich sa obrazov so zvukom alebo bez zvuku predstavujúci bez ohľadu na jeho trvanie samostatnú položku, ktorú vytvoril používateľ a na platformu na zdieľanie videí nahral tento používateľ alebo akýkoľvek iný používateľ;“;
- bb) „redakčné rozhodnutie“ je rozhodnutie, ktoré sa pravidelne prijíma na účel plnenia redakčnej zodpovednosti a súvisí s každodennou prevádzkou audiovizuálnej mediálnej služby;“;
- e) vkladá sa toto písmeno:
- „da) „poskytovateľ platformy na zdieľanie videí“ je fyzická alebo právnická osoba, ktorá poskytuje službu platformy na zdieľanie videí;“;
- f) písmeno h) sa nahrádza takto:
- „h) „audiovizuálne komerčné oznamy“ sú obrazy so zvukom alebo bez zvuku, ktoré sú určené na priame alebo nepriame propagovanie tovaru, služieb alebo dobrého mena fyzickej alebo právnickej osoby vykonávajúcej hospodársku činnosť. Takéto obrazy sprevádzajú program alebo video vytvorené používateľom alebo sú doň zahrnuté, a to za odplatu alebo za podobnú protihodnotu alebo na účely vlastnej propagácie. Formy audiovizuálneho komerčného oznamu zahŕňajú okrem iného televíznu reklamu, sponzorstvo, telenákup a umiestňovanie produktov;“;
- g) písmeno k) sa nahrádza takto:
- „k) „sponzorstvo“ je akýkoľvek príspevok, ktorý poskytne verejný alebo súkromný podnik alebo fyzická osoba, ktoré nie sú zapojené do poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb alebo služieb platformy na zdieľanie videí alebo do výroby audiovizuálnych diel, na financovanie audiovizuálnych mediálnych služieb, služieb platformy na zdieľanie videí, videí vytvorených používateľmi alebo programov na účely podpory svojho názvu, ochrannej známky, dobrého mena, činností alebo produktov;“;
- h) písmeno m) sa nahrádza takto:
- „m) „umiestňovanie produktov“ je každá forma audiovizuálneho komerčného oznamu pozostávajúci zo začlenenia produktu, služby či príslušnej obchodnej značky alebo zmienky o nich, aby sa zdôraznili v programe alebo videu vytvorenom používateľom za odplatu alebo za podobnú protihodnotu;“;
- 2) názov kapitoly II sa nahrádza takto:
- „VŠEOBECNÉ USTANOVENIA PRE AUDIOVIZUÁLNE MEDIÁLNE SLUŽBY“;**
- 3) článok 2 sa mení takto:
- a) v odseku 3 sa písmeno b) nahrádza takto:
- „b) ak má poskytovateľ mediálnych služieb svoje sídlo v jednom členskom štáte, ale redakčné rozhodnutia o audiovizuálnej mediálnej službe sa prijímajú v inom členskom štáte, poskytovateľ mediálnych služieb sa považuje za usadeného v tom členskom štáte, kde pôsobí podstatná časť zamestnancov zapojených do výkonu činnosti audiovizuálnej mediálnej služby súvisiacej s programom. V prípade, že podstatná časť pracovníkov zapojených do výkonu činnosti audiovizuálnej mediálnej služby súvisiacej s programom pôsobí v každom z týchto členských štátov, poskytovateľ mediálnych služieb sa považuje za usadeného v tom členskom štáte, v ktorom má svoje sídlo. V prípade, že podstatná časť pracovníkov zapojených do výkonu činnosti audiovizuálnej mediálnej služby súvisiacej s programom nepôsobí v žiadnom z týchto členských štátov, poskytovateľ mediálnych služieb sa považuje za usadeného v tom členskom štáte, kde prvýkrát začal svoju činnosť v súlade s právom tohto členského štátu, za predpokladu, že udržiava stabilné a účinné spojenie s hospodárstvom tohto členského štátu;“;
- b) vkladajú sa tieto odseky:
- „5a. Členské štáty zabezpečia, aby poskytovatelia mediálnych služieb informovali príslušné národné regulačné orgány alebo subjekty o všetkých zmenách, ktoré môžu mať vplyv na určenie právomoci v súlade s odsekmi 2, 3 a 4.“;

5b. Členské štáty vypracúvajú a spravujú aktualizovaný zoznam poskytovateľov mediálnych služieb, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, a uvedú, na ktorých kritériách ustanovených v odsekoch 2 až 5 sa ich právomoc zakladá. Členské štáty uvedený zoznam vrátane všetkých jeho aktualizácií predkladajú Komisii.

Komisia zabezpečí, aby sa tieto zoznamy sprístupnili v centralizovanej databáze. V prípade nezrovnalostí v zoznamoch sa Komisia obráti na dotknuté členské štáty s cieľom nájsť riešenie. Komisia zabezpečí, aby k tejto databáze mali prístup národné regulačné orgány alebo subjekty. Komisia zverejní informácie z databázy.

5c. Ak sa pri uplatňovaní článkov 3 alebo 4 dotknuté členské štáty nedohodnú na tom, ktorý členský štát má právomoc, bez zbytočného odkladu predložia túto záležitosť Komisii. Komisia môže požiadať skupinu európskych regulačných orgánov pre audiovizuálne mediálne služby (ERGA), aby v súlade s článkom 30b ods. 3 písm. d) k záležitosti poskytla stanovisko. Skupina ERGA poskytne takéto stanovisko do 15 pracovných dní od predloženia žiadosti Komisie. Komisia zabezpečí, aby bol kontaktný výbor zriadený článkom 29 náležite informovaný.

Ak Komisia prijíma rozhodnutia podľa článku 3 ods. 2 alebo 3 alebo článku 4 ods. 5, rozhodne aj o tom, ktorý členský štát má právomoc.“;

4) článok 3 sa nahrádza takto:

„Článok 3

1. Členské štáty zabezpečia voľný príjem a neobmedzia retransmisie audiovizuálnych mediálnych služieb z iných členských štátov na svoje územie z dôvodov, ktoré patria do oblastí koordinovaných touto smernicou.

2. Členský štát sa môže dočasne odchyliť od odseku 1 tohto článku v prípade, ak audiovizuálna mediálna služba poskytovaná poskytovateľom mediálnych služieb v právomoci iného členského štátu zjavne, závažne a hrubo porušuje článok 6 ods. 1 písm. a) alebo článok 6a ods. 1 alebo ohrozuje verejné zdravie alebo preň predstavuje skutočné a závažné riziko ohrozenia.

Na odchýlku uvedenú v prvom pododseku sa vzťahujú tieto podmienky:

- a) počas predchádzajúcich 12 mesiacov sa poskytovateľ mediálnych služieb už najmenej pri dvoch predchádzajúcich príležitostiach dopustil jedného alebo viacerých skutkov uvedených v prvom pododseku;
- b) dotknutý členský štát písomne oznámil poskytovateľovi mediálnych služieb, členskému štátu, ktorého právomoc sa vzťahuje na daného poskytovateľa, a Komisii údajné porušenia a primerané opatrenia, ktoré má v úmysle prijať, ak by k takémuto porušeniu znova došlo;
- c) dotknutý členský štát dodržal právo na obhajobu dotknutého poskytovateľa mediálnych služieb, a najmä dal poskytovateľovi príležitosť vyjadriť názor na údajné porušenia; a
- d) konzultácie s členským štátom, ktorého právomoc sa vzťahuje na poskytovateľa mediálnych služieb, a s Komisiou nepriniesli urovanie sporu zmerom do jedného mesiaca odvtedy, ako Komisia prijala oznámenie uvedené v písmene b).

Komisia do troch mesiacov od prijatia oznámenia o opatreniach prijatých dotknutým členským štátom a po tom, ako požiadala skupinu ERGA o poskytnutie stanoviska v súlade s článkom 30b ods. 3 písm. d), prijme rozhodnutie o tom, či sú tieto opatrenia zlučiteľné s právom Únie. Komisia zabezpečí, aby bol kontaktný výbor náležite informovaný. Ak Komisia rozhodne, že uvedené opatrenia nie sú zlučiteľné s právom Únie, požiada dotknutý členský štát, aby bezodkladne ukončil vykonávanie príslušných opatrení.

3. Členský štát sa môže dočasne odchyliť od odseku 1 tohto článku, ak audiovizuálna mediálna služba poskytovaná poskytovateľom mediálnych služieb v právomoci iného členského štátu zjavne, závažne a hrubo porušuje článok 6 ods. 1 písm. b) alebo ohrozuje verejnú bezpečnosť, vrátane národnej bezpečnosti a obrany štátu, alebo pre ne predstavuje skutočné a závažné riziko ohrozenia.

Na odchýlku uvedenú v prvom pododseku sa vzťahujú tieto podmienky:

- a) počas predchádzajúcich 12 mesiacov došlo k skutku uvedenému v prvom pododseku najmenej raz;

a

- b) dotknutý členský štát písomne oznámil poskytovateľovi mediálnych služieb, členskému štátu, ktorého právomoc sa vzťahuje na daného poskytovateľa, a Komisii údajné porušenia a primerané opatrenia, ktoré má v úmysle prijať, ak by k takémuto porušeniu znova došlo.

Dotknutý členský štát musí dodržať právo na obhajobu dotknutého poskytovateľa mediálnych služieb, a najmä dať poskytovateľovi príležitosť vyjadriť názor na údajné porušenia.

Komisia do troch mesiacov od prijatia oznámenia o opatreniach prijatých dotknutým členským štátom a po tom, ako požiadala skupinu ERGA o poskytnutie stanoviska v súlade s článkom 30b ods. 3 písm. d), prijme rozhodnutie o tom, či sú tieto opatrenia zlučiteľné s právom Únie. Komisia zabezpečí, aby bol kontaktný výbor náležite informovaný. Ak Komisia rozhodne, že uvedené opatrenia nie sú zlučiteľné s právom Únie, požiada dotknutý členský štát, aby bezodkladne ukončil vykonávanie príslušných opatrení.

4. Odsekmi 2 a 3 nie je dotknuté uplatňovanie akéhokoľvek postupu, opravného prostriedku ani sankcie za príslušné porušenia v členskom štáte, ktorého právomoc sa vzťahuje na dotknutého poskytovateľa mediálnych služieb.

5. Členské štáty sa okrem toho môžu v naliehavých prípadoch najneskôr do jedného mesiaca od údajného porušenia odchýliť od podmienok ustanovených v odseku 3 písm. a) a b). Ak ide o takýto prípad, prijaté opatrenia sa čo najskôr oznámia Komisii a členskému štátu, ktorého právomoc sa vzťahuje na poskytovateľa mediálnych služieb, s uvedením dôvodov, prečo členský štát považuje prípad za naliehavý. Komisia preskúma v čo najkratšom možnom čase zlučiteľnosť oznámených opatrení s právom Únie. Ak Komisia dospeje k záveru, že opatrenia sú nezlučiteľné s právom Únie, požiada dotknutý členský štát, aby urýchlene ukončil vykonávanie uvedených opatrení.

6. Ak Komisia nemá informácie potrebné na prijatie rozhodnutia podľa odseku 2 alebo 3 do jedného mesiaca od prijatia oznámenia, požiada dotknutý členský štát o všetky informácie potrebné na dané rozhodnutie. Lehota, v ktorej má Komisia rozhodnutie prijať, sa pozastaví, pokiaľ daný členský štát neposkytne potrebné informácie. Pozastavenie lehoty však v žiadnom prípade nesmie presiahnuť jeden mesiac.

7. Členské štáty a Komisia si pravidelne vymieňajú skúsenosti a najlepšie postupy týkajúce sa postupu ustanoveného v tomto článku v rámci kontaktného výboru a skupiny ERGA.“;

5) článok 4 sa nahrádza takto:

„Článok 4

1. Členské štáty majú naďalej možnosť požadovať od poskytovateľov mediálnych služieb, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, aby dodržiavali podrobnejšie alebo prísnejšie pravidlá v oblastiach koordinovaných touto smernicou, za predpokladu, že takéto pravidlá sú v súlade s právom Únie.

2. Ak členský štát:

a) využil možnosť podľa odseku 1 prijať podrobnejšie alebo prísnejšie pravidlá vo všeobecnom verejnom záujme, a

b) usúdi, že poskytovateľ mediálnych služieb, na ktorého sa vzťahuje právomoc iného členského štátu, poskytuje audiovizuálnu mediálnu službu, ktorá celkom alebo z väčšej časti smeruje na jeho územie,

môže požiadať členský štát, ktorý má právomoc, aby vyriešil všetky problémy zistené v súvislosti s týmto odsekom. Oba členské štáty čestne a rýchlo spolupracujú s cieľom nájsť vzájomne uspokojivé riešenie.

Členský štát, ktorý má právomoc, po tom, čo dostane odôvodnenú žiadosť podľa prvého pododseku, požiada poskytovateľa mediálnych služieb, aby dodržal príslušné pravidlá všeobecného verejného záujmu. Členský štát, ktorý má právomoc, pravidelne informuje žiadajúci členský štát o opatreniach prijatých na riešenie zistených problémov. Členský štát, ktorý má právomoc, informuje žiadajúci členský štát a Komisiu o dosiahnutých výsledkoch do dvoch mesiacov od prijatia žiadosti a v prípade, že nie je možné nájsť riešenie, vysvetlí dôvody.

Každý členský štát môže kedykoľvek vyzvať kontaktný výbor, aby vec preskúmal.

3. Dotknutý členský štát môže prijať vhodné opatrenia voči dotknutému poskytovateľovi mediálnych služieb, ak:

a) usúdi, že výsledky dosiahnuté uplatňovaním odseku 2 nie sú uspokojivé; a

- b) predloží dôkazy potvrdzujúce, že dotknutý poskytovateľ mediálnych služieb sa usadil v členskom štáte, ktorý má právomoc, s cieľom obísť prísnejšie pravidlá v oblastiach koordinovaných touto smernicou, ktoré by sa naň vzťahovali, ak by bol usadený v dotknutom členskom štáte. Takými dôkazmi sa umožní, aby sa takéto obchádzanie náležite potvrdilo, bez toho, aby bolo potrebné preukázať úmysel poskytovateľa mediálnych služieb obísť tieto prísnejšie pravidlá.

Takéto opatrenia sú objektívne nevyhnutné, uplatňované nediskriminačným spôsobom a primerané cieľom, ktoré sledujú.

4. Členský štát môže prijať opatrenia podľa odseku 3 iba vtedy, ak sú splnené tieto podmienky:

- a) oznámil Komisii a členskému štátu, v ktorom je poskytovateľ mediálnych služieb usadený, svoj zámer prijať takéto opatrenia a zároveň uviedol dôvody pre svoj úsudok;
- b) dodržal právo na obhajobu dotknutého poskytovateľa mediálnych služieb, a najmä dal danému poskytovateľovi mediálnych služieb príležitosť vyjadriť názor na údajné obchádzanie a na opatrenia, ktoré oznamujúci členský štát plánuje prijať; a
- c) Komisia po tom, čo skupinu ERGA požiadala o stanovisko v súlade s článkom 30b ods. 3 písm. d), rozhodla, že opatrenia sú zlučiteľné s právom Únie, a najmä, že úsudok členského štátu, ktorý prijíma tieto opatrenia podľa odsekov 2 a 3 tohto článku, je riadne opodstatnený; Komisia zabezpečí, aby bol kontaktný výbor náležite informovaný.

5. Komisia do troch mesiacov od prijatia oznámenia ustanoveného v odseku 4 písm. a) prijme rozhodnutie o tom, či sú tieto opatrenia zlučiteľné s právom Únie. Ak Komisia rozhodne, že uvedené opatrenia nie sú zlučiteľné s právom Únie, požiada dotknutý členský štát, aby zamýšľané opatrenia neprijal.

Ak Komisia nemá informácie potrebné na prijatie rozhodnutia podľa prvého pododseku do jedného mesiaca od prijatia oznámenia, požiada dotknutý členský štát o všetky informácie potrebné na dané rozhodnutie. Lehota, v ktorej má Komisia rozhodnutie prijať, sa pozastaví, pokiaľ členský štát neposkytne potrebné informácie. Pozastavenie lehoty však v žiadnom prípade nesmie presiahnuť jeden mesiac.

6. Členské štáty vhodnými prostriedkami v rámci svojho vnútroštátneho práva zabezpečia, aby poskytovatelia mediálnych služieb, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, túto smernicu účinne dodržiavali.

7. Ak táto smernica neustanovuje inak, v plnom rozsahu sa uplatňuje smernica 2000/31/ES. Ak táto smernica neustanovuje inak, v prípade konfliktu medzi smernicou 2000/31/ES a touto smernicou, má prednosť táto smernica.“;

6) vkladá sa tento článok:

„Článok 4a

1. Členské štáty nabádajú na využívanie koregulácie a podporu samoregulácie prostredníctvom kódexov správania prijatých na vnútroštátnej úrovni v oblastiach, ktoré sú koordinované touto smernicou, v takom rozsahu, ako to umožňujú ich právne systémy. Tieto kódexy:

- a) sú také, aby boli všeobecne prijateľné pre hlavné zainteresované strany v dotknutých členských štátoch;
- b) jasne a jednoznačne stanovujú svoje ciele;
- c) ustanovujú pravidelné, transparentné a nezávislé monitorovanie a hodnotenie dosahovania požadovaných cieľov;
- a
- d) ustanovujú účinné presadzovanie vrátane príslušných účinných a primeraných sankcií.

2. Členské štáty a Komisia môžu podporiť samoreguláciu prostredníctvom kódexov správania Únie vypracovaných poskytovateľmi mediálnych služieb, poskytovateľmi platformy na zdieľanie videí alebo organizáciami, ktoré ich zastupujú, a to podľa potreby v spolupráci s inými sektormi, ako napríklad priemyslom, obchodnými, profesijnými a spotrebiteľskými združeniami alebo organizáciami. Tieto kódexy sú také, ktoré sú všeobecne prijateľné pre hlavné zainteresované strany na úrovni Únie, a sú v súlade s odsekom 1 písm. b) až d). Kódexmi správania Únie nie sú dotknuté vnútroštátne kódexy správania.

Komisia v prípade potreby v spolupráci s členskými štátmi uľahčí vypracovanie kódexov správania Únie v súlade so zásadami subsidiarity a proporcionality.

Signatári kódexov správania Únie predkladajú návrhy týchto kódexov a ich zmeny Komisii. Komisia konzultuje uvedené návrhy kódexov alebo ich zmeny s kontaktným výborom.

Komisia kódexy správania Únie zverejní a môže im poskytnúť primeranú publicitu.

3. Členské štáty majú aj naďalej možnosť požadovať od poskytovateľov mediálnych služieb, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, aby dodržiavali podrobnejšie alebo prísnejšie pravidlá v súlade s touto smernicou a právom Únie, a to aj v prípade, ak ich nezávislé národné regulačné orgány alebo subjekty dospeli k záveru, že sa preukázalo, že niektorý kódex správania alebo jeho časti nie sú dostatočne účinné. Členské štáty takéto pravidlá bezodkladne oznamujú Komisii.“;

7) názov kapitoly III sa nahrádza takto:

„USTANOVENIA UPLATNITEĽNÉ NA AUDIOVIZUÁLNE MEDIÁLNE SLUŽBY“;

8) článok 5 sa nahrádza takto:

„Článok 5

1. Každý členský štát zabezpečí, aby poskytovateľ mediálnych služieb, na ktorého sa vzťahuje jeho právomoc, umožnil prijímateľom služby ľahký, priamy a stály prístup aspoň k týmto informáciám:

- a) jeho názov;
- b) poštová adresa, na ktorej je usadený;
- c) podrobnosti o ňom vrátane jeho adresy elektronickej pošty alebo internetovej stránky, na ktorej ho možno rýchlo priamym a účinným spôsobom kontaktovať;
- d) členský štát, ktorého právomoc sa naň vzťahuje, a príslušné regulačné orgány alebo subjekty alebo orgány dohľadu.

2. Členské štáty môžu prijať legislatívne opatrenia, v ktorých sa stanoví, aby poskytovatelia mediálnych služieb, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, sprístupnili okrem informácií uvedených v odseku 1 informácie týkajúce sa ich vlastnickej štruktúry vrátane konečných užívateľov výhod. Takéto opatrenia rešpektujú príslušné základné práva, ako napríklad súkromný a rodinný život konečných užívateľov výhod. Takéto opatrenia musia byť nevyhnutné a primerané a ich účelom musí byť naplnenie cieľa všeobecného záujmu.“;

9) článok 6 sa nahrádza takto:

„Článok 6

1. Bez toho, aby bola dotknutá povinnosť členských štátov rešpektovať a chrániť ľudskú dôstojnosť, členské štáty primeranými prostriedkami zabezpečia, aby audiovizuálne mediálne služby poskytované poskytovateľmi mediálnych služieb, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, neobsahovali žiadne:

- a) podnecovanie k násiliu alebo nenávisti voči skupine osôb alebo členovi skupiny založené na ktoromkoľvek z dôvodov uvedených v článku 21 charty;
- b) verejné podnecovanie k páchaniu trestných činov terorizmu, ako sa stanovuje v článku 5 smernice (EÚ) 2017/541.

2. Opatrenia prijaté na účely tohto článku musia byť nevyhnutné a primerané a musia sa nimi rešpektovať práva a dodržiavať zásady zakotvené v charte.“;

10) vkladá sa tento článok:

„Článok 6a

1. Členské štáty prijímajú vhodné opatrenia, aby zabezpečili, že audiovizuálne mediálne služby, ktoré by mohli narušiť telesný, duševný alebo morálny vývin maloletých, poskytované poskytovateľmi mediálnych služieb, na ktorých sa vzťahuje právomoc týchto členských štátov, budú sprístupnené iba takým spôsobom, ktorým sa zaisťuje, že ich maloletí nebudú môcť za bežných okolností počuť ani vidieť. Takéto opatrenia môžu zahŕňať výber času vysielania, nástroje na overenie veku alebo iné technické opatrenia. Takéto opatrenia musia byť primerané potenciálnemu škodlivému účinku programu.

Najškodlivejší obsah, ako je bezdôvodné násilie či pornografia, podlieha najprísnejším opatreniam.

2. Osobné údaje maloletých, ktoré zhromaždili alebo inak získali poskytovatelia mediálnych služieb podľa odseku 1, sa nesmú spracúvať na obchodné účely, ako napríklad priamy marketing, profilovanie a reklama cieľná podľa správania.

3. Členské štáty zabezpečia, aby poskytovatelia mediálnych služieb poskytovali divákovi dostatočné informácie o obsahu, ktorý by mohol narušiť telesný, duševný alebo morálny vývin maloletých. Poskytovatelia mediálnych služieb používajú na tento účel systém, prostredníctvom ktorého sa popisuje potenciálne škodlivá povaha obsahu audiovizuálnej mediálnej služby.

Členské štáty na účely vykonávania tohto odseku nabádajú na využívanie koregulácie podľa článku 4a ods. 1.

4. Komisia nabáda poskytovateľov mediálnych služieb, aby si vymieňali najlepšie postupy týkajúce sa koregulačných kódexov správania. Členské štáty a Komisia môžu na účely tohto článku podporiť samoreguláciu prostredníctvom kódexov správania Únie, ako sa uvádza v článku 4a ods. 2.“;

11) článok 7 sa nahrádza takto:

„Článok 7

1. Členské štáty bez zbytočného odkladu zabezpečia, aby sa služby poskytované poskytovateľmi mediálnych služieb, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, trvale a postupne sprístupňovali osobám so zdravotným postihnutím prostredníctvom primeraných opatrení.

2. Členské štáty zabezpečia, aby poskytovatelia mediálnych služieb pravidelne predkladali národným regulačným orgánom alebo subjektom správu o vykonávaní opatrení uvedených v odseku 1. Členské štáty podajú Komisii správu o vykonávaní odseku 1 najneskôr do 19. decembra 2022 a potom každé tri roky.

3. Členské štáty nabádajú poskytovateľov mediálnych služieb na to, aby vypracovali akčné plány v oblasti prístupnosti zamerané na trvalé a postupné sprístupňovanie ich služieb osobám so zdravotným postihnutím. Všetky takéto akčné plány sa predložia národným regulačným orgánom alebo subjektom.

4. Každý členský štát určí jednotné online kontaktné miesto na poskytovanie informácií a podávanie sťažností týkajúcich sa všetkých záležitostí v oblasti prístupnosti uvedených v tomto článku, ktoré je ľahko prístupné a verejne dostupné, a to aj pre osoby so zdravotným postihnutím.

5. Členské štáty zabezpečia, aby sa núdzové informácie, vrátane verejných správ a oznámení v situáciách prírodných katastrof, ktoré sa verejnosti sprístupňujú prostredníctvom audiovizuálnych mediálnych služieb, poskytovali spôsobom, ktorý je prístupný pre osoby so zdravotným postihnutím.“;

12) vkladajú sa tieto články:

„Článok 7a

Členské štáty môžu prijať opatrenia, ktorými sa zabezpečí náležitá zdôraznenie audiovizuálnych mediálnych služieb všeobecného záujmu.

Článok 7b

Členské štáty prijímajú vhodné a primerané opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa audiovizuálne mediálne služby poskytované poskytovateľmi mediálnych služieb neprekrývali na obchodné účely alebo neupravovali bez výslovného súhlasu týchto poskytovateľov.

Na účely tohto článku členské štáty určujú podrobné regulačné špecifikácie vrátane výnimiek, a to najmä pokiaľ ide o ochranu legitímnych záujmov používateľov, pričom zohľadnia oprávnené záujmy poskytovateľov mediálnych služieb, ktorí sú pôvodnými poskytovateľmi audiovizuálnych mediálnych služieb.“;

13) článok 9 sa nahrádza takto:

„Článok 9

1. Členské štáty zabezpečia, aby audiovizuálne komerčné oznamy poskytované poskytovateľmi mediálnych služieb, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, spĺňali tieto podmienky:

a) audiovizuálne komerčné oznamy musia byť ľahko odlíšiteľné od ostatného vysielania; skryté audiovizuálne komerčné oznamy sa zakazujú;

b) audiovizuálne komerčné oznamy nesmú používať podprahové techniky;

- c) audiovizuálne komerčné oznamy nesmú:
- porušovať ľudskú dôstojnosť;
 - obsahovať ani podporovať žiadnu diskrimináciu na základe pohlavia, rasového alebo etnického pôvodu, štátnej príslušnosti, náboženstva alebo viery, zdravotného postihnutia, veku alebo sexuálnej orientácie;
 - podporovať správanie poškodzujúce zdravie alebo bezpečnosť;
 - podporovať správanie hrubo poškodzujúce ochranu životného prostredia;
- d) zakazujú sa všetky formy audiovizuálnych komerčných oznamov, ktoré sa týkajú cigariet a iných tabakových výrobkov, ako aj elektronických cigariet a plniacich fľaštičiek;
- e) audiovizuálne komerčné oznamy týkajúce sa alkoholických nápojov sa nesmú špecificky zameriavať na maloletých a nesmú podporovať nadmerné užívanie takýchto nápojov;
- f) zakazujú sa audiovizuálne komerčné oznamy týkajúce sa liekov a liečebných postupov, ktoré sú dostupné iba na lekárske predpis v členskom štáte, ktorého právomoc sa vzťahuje na poskytovateľa mediálnych služieb;
- g) audiovizuálne komerčné oznamy nesmú spôsobovať telesnú, duševnú alebo morálnu ujmu maloletým; preto nesmú priamo nabádať maloletých, aby si kúpili alebo prenajali nejaký produkt alebo službu, využívajúc ich neskúsenosť alebo dôverčivosť, priamo ich nabádať, aby presviedčali svojich rodičov či iné osoby, aby im ponúkaný tovar alebo služby zakúpili, zneužívať osobitnú dôveru, ktorú maloletí prechovávajú k svojim rodičom, učiteľom alebo iným osobám, ani bezdôvodne ukazovať maloletých v nebezpečných situáciách.

2. Audiovizuálne komerčné oznamy týkajúce sa alkoholických nápojov v audiovizuálnych mediálnych službách na požiadanie, s výnimkou sponzorstva a umiestňovania produktov, musia spĺňať kritériá ustanovené v článku 22.

3. Členské štáty nabádajú na využívanie koregulácie a podporu samoregulácie prostredníctvom kódexov správania, ako sa ustanovuje v článku 4a ods. 1, pokiaľ ide o nevhodné audiovizuálne komerčné oznamy týkajúce sa alkoholických nápojov. Tieto kódexy majú za cieľ účinne znižovať vystavenie maloletých audiovizuálnym komerčným oznamom týkajúce sa alkoholických nápojov.

4. Členské štáty nabádajú na využívanie koregulácie a podporu samoregulácie prostredníctvom kódexov správania, ako sa stanovuje v článku 4a ods. 1, pokiaľ ide o nevhodné audiovizuálne komerčné oznamy, ktoré sprevádzajú detské programy alebo sa v nich uvádzajú, a týkajú sa potravín a nápojov obsahujúcich živiny a látky s výživovým alebo fyziologickým účinkom, najmä tuky, transmastné kyseliny, soľ alebo sodík a cukry, ktorých nadmerný príjem v celkovej strave sa neodporúča.

Tieto kódexy majú za cieľ účinne obmedziť vystavenie detí audiovizuálnym komerčným oznamom o takýchto potravinách a nápojoch. Ich cieľom je zabezpečiť, aby takéto audiovizuálne komerčné oznamy nezdôrazňovali pozitívne vlastnosti nutričných aspektov takýchto potravín a nápojov.

5. Členské štáty a Komisia môžu podporiť samoreguláciu na účely tohto článku prostredníctvom kódexov správania Únie, ako sa uvádza v článku 4a ods. 2.“;

14) článok 10 sa mení takto:

a) odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. Audiovizuálne mediálne služby alebo programy nesmú byť sponzorované podnikmi, ktorých hlavnou činnosťou je výroba alebo predaj cigariet a iných tabakových výrobkov, ako aj elektronických cigariet a plniacich fľaštičiek.“;

b) odsek 4 sa nahrádza takto:

„4. Spravodajské a publicistické programy nesmú byť sponzorované. Členské štáty môžu zakázať sponzorstvo detských programov. Členské štáty sa môžu rozhodnúť zakázať zobrazovanie loga sponzora počas detských programov, dokumentárnych filmov a náboženských programov.“;

15) článok 11 sa nahrádza takto:

„Článok 11

1. Tento článok sa vzťahuje len na programy vyrobené po 19. decembri 2009.

2. Umiestňovanie produktov sa povoľuje v rámci všetkých audiovizuálnych mediálnych služieb okrem spravodajských a publicistických programov, programov o spotrebiteľských záležitostiach, náboženských programov a programov pre deti.

3. Programy, ktoré obsahujú umiestňovanie produktov, musia spĺňať tieto požiadavky:
- a) ich obsah a ich zaradenie v rámci programovej skladby v prípade televízneho vysielania alebo v rámci katalógu v prípade audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie nesmú byť v žiadnom prípade ovplyvnené takým spôsobom, že by tým bola dotknutá zodpovednosť a redakčná nezávislosť poskytovateľa mediálnych služieb;
 - b) nepodporujú priamo nákup ani prenájom tovaru alebo služieb, najmä nie osobitnými propagačnými odkazmi na tento tovar alebo služby;
 - c) nepripisujú neprimeranú dôležitosť príslušnému produktu;
 - d) diváci musia byť jasne informovaní o existencii umiestňovania produktov prostredníctvom vhodného označenia na začiatku a na konci programu a pri pokračovaní programu po reklamnom bloku, aby sa predišlo akýmkoľvek nejasnostiam zo strany diváka.

Členské štáty nemusia uplatňovať požiadavky ustanovené v písmene d), s výnimkou programov vyrobených alebo objednaných poskytovateľom mediálnych služieb alebo spoločnosťou pridruženou k tomuto poskytovateľovi mediálnych služieb.

4. Programy v žiadnom prípade nesmú obsahovať umiestňovanie produktov, pokiaľ ide o:
- a) cigarety a iné tabakové výrobky, ako aj elektronické cigarety a plniace fľaštičky, ani umiestňovanie produktov podnikov, ktorých hlavnou činnosťou je výroba alebo predaj uvedených produktov;
 - b) špecifické lieky alebo liečebné postupy, ktoré sú dostupné iba na lekárske predpis v členskom štáte, ktorého právomoc sa vzťahuje na poskytovateľa mediálnych služieb.“;

16) názov kapitoly IV sa vypúšťa;

17) článok 12 sa vypúšťa;

18) článok 13 sa nahrádza takto:

„Článok 13

1. Členské štáty zabezpečia, aby poskytovatelia mediálnych služieb, ktorí poskytujú audiovizuálne mediálne služby na požiadanie a na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, zabezpečili vo svojich katalógoch minimálne 30 % podiel európskych diel a zaistili zdôraznenie týchto diel.

2. Ak členské štáty vyžadujú, aby poskytovatelia mediálnych služieb, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, finančne prispievali na tvorbu európskych diel, a to aj prostredníctvom priamych investícií do obsahu a príspevkov do národných fondov, môžu takéto finančné príspevky, ktoré musia byť primerané a nediskriminačné, vyžadovať aj od poskytovateľov mediálnych služieb, ktorí sa zameriavajú na divákov na ich území, ale sú usadení v iných členských štátoch.

3. V prípade uvedenom v odseku 2 sa finančný príspevok zakladá len na príjmoch získaných v členských štátoch, na ktoré sa poskytovatelia mediálnych služieb zameriavajú. Ak preto členský štát, v ktorom je poskytovateľ usadený, uloží povinnosť takéhoto finančného príspevku, vezme do úvahy aj všetky finančné príspevky uložené členskými štátmi, na ktoré sa poskytovateľ zameriava. Všetky finančné príspevky musia byť v súlade s právom Únie, najmä s pravidlami štátnej pomoci.

4. Členské štáty podávajú Komisii správu o vykonávaní odsekov 1 a 2 do 19. decembra 2021 a potom každé dva roky.

5. Komisia na základe informácií poskytnutých členskými štátmi a na základe nezávislej štúdie podá Európskemu parlamentu a Rade správu o uplatňovaní odsekov 1 a 2, pričom zohľadní vývoj trhu, technologický rozvoj a cieľ kultúrnej rozmanitosti.

6. Povinnosť uložená podľa odseku 1 a požiadavky na poskytovateľov mediálnych služieb, ktorí sa zameriavajú na divákov v iných členských štátoch, ustanovené v odseku 2 sa nevzťahujú na poskytovateľov mediálnych služieb s nízkym obratom alebo nízkou sledovanosťou. Členské štáty môžu upustiť od uloženia takýchto povinností alebo požiadaviek, ak by vzhľadom na povahu alebo tematické zameranie audiovizuálnych mediálnych služieb boli nerealizovateľné alebo neopodstatnené.

7. Komisia po konzultácii s kontaktným výborom vydá usmernenia týkajúce sa výpočtu podielu európskych diel uvedeného v odseku 1 a vymedzenia nízkej sledovanosti a nízkeho obratu uvedených v odseku 6.“;

19) v článku 19 sa odsek 2 nahrádza takto:

„2. Samostatné televízne reklamné a telenákové spoty sú prípustné počas športových podujatí. Samostatné televízne reklamné a telenákové spoty okrem tých, ktoré sú vo vysielaní športových podujatí, zostávajú výnimkou.“;

20) v článku 20 sa odsek 2 nahrádza takto:

„2. Vysielanie filmov vyrobených pre televíziu (okrem viacdielných sérií, seriálov a dokumentárnych programov), kinematografických diel a spravodajských programov možno prerušovať televíznou reklamou, telenákovom alebo televíznou reklamou aj telenákovom jedenkrát v každom plánovanom časovom úseku, ktorý trvá najmenej 30 minút. Vysielanie detských programov možno prerušovať televíznou reklamou jedenkrát v každom plánovanom časovom úseku, ktorý trvá najmenej 30 minút za predpokladu, že plánovaná dĺžka trvania programu presahuje 30 minút. Vysielanie telenákovu je počas detských programov zakázané. Počas bohoslužieb nie je možné zaraďovať do vysielania televíznou reklamou ani telenákov.“;

21) článok 23 sa nahrádza takto:

„Článok 23

1. Podiel televíznych reklamných spotov a telenákových spotov v čase medzi 6.00 hod. a 18.00 hod. neprekročí 20 % tohto času. Podiel televíznych reklamných spotov a telenákových spotov v čase medzi 18.00 hod. a 24.00 hod. nesmie prekročiť 20 % tohto času.

2. Odsek 1 sa nevzťahuje na:

- a) oznamy, ktoré vysielateľ odvysielal v súvislosti s vlastnými programami a vedľajšími produktmi, ktoré sú priamo odvodené z týchto programov, alebo s programami a audiovizuálnymi mediálnymi službami iných subjektov patriacich k tej istej vysielacej skupine;
- b) sponzorské odkazy;
- c) umiestňovanie produktov;
- d) neutrálne okná medzi redakčným obsahom a televíznymi reklamnými alebo telenákovými spotmi a medzi jednotlivými spotmi.“;

22) kapitola VIII sa vypúšťa;

23) vkladá sa táto kapitola:

„KAPITOLA IXA

USTANOVENIA UPLATNITEĽNÉ NA SLUŽBY PLATFORMY NA ZDIELANIE VIDEÍ

Článok 28a

1. Na účely tejto smernice sa na poskytovateľa platformy na zdieľanie videí usadeného na území členského štátu v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 2000/31/ES vzťahuje právomoc uvedeného členského štátu.

2. Poskytovateľ platformy na zdieľanie videí, ktorý nie je usadený na území členského štátu podľa odseku 1, sa na účely tejto smernice považuje za usadeného na území členského štátu, ak tento poskytovateľ platformy na zdieľanie videí:

- a) má materský podnik alebo dcérsky podnik, ktorý je usadený na území uvedeného členského štátu; alebo
- b) je súčasťou skupiny a iný podnik tejto skupiny je usadený na území uvedeného členského štátu.

Na účely tohto článku:

- a) „materský podnik“ je podnik, ktorý kontroluje jeden alebo viacero dcérskych podnikov;
- b) „dcérsky podnik“ je podnik kontrolovaný materským podnikom, vrátane ktoréhokoľvek dcérskeho podniku konečného materského podniku;
- c) „skupina“ je materský podnik, všetky jeho dcérske podniky a všetky ďalšie podniky, ktoré sú s nimi ekonomicky a organizačno-právne prepojené.

3. Na účely uplatňovania odseku 2 platí, že ak sú materský podnik, dcérsky podnik alebo iné podniky skupiny usadené v rôznych členských štátoch, poskytovateľ platformy na zdieľanie videí sa považuje za usadeného v tom členskom štáte, v ktorom je usadený jeho materský podnik, alebo – v prípade, že tam usadený nie je – v členskom štáte, v ktorom je usadený jeho dcérsky podnik alebo – v prípade, že tam usadený nie je – v členskom štáte, v ktorom je usadený iný podnik skupiny.

4. Na účely uplatňovania odseku 3 sa v prípade, že existujú viaceré dcérske podniky a každý z nich je usadený v inom členskom štáte, poskytovateľ platformy na zdieľanie videí považuje za usadeného v tom členskom štáte, v ktorom jeden z dcérskych podnikov prvýkrát začal svoju činnosť, za predpokladu, že udržiava stabilné a účinné spojenie s hospodárstvom tohto členského štátu.

Ak existujú viaceré ďalšie podniky, ktoré sú súčasťou skupiny, a každý z nich je usadený v inom členskom štáte, poskytovateľ platformy na zdieľanie videí sa považuje za usadeného v tom členskom štáte, v ktorom jeden z týchto podnikov prvýkrát začal svoju činnosť, za predpokladu, že udržiava stabilné a účinné spojenie s hospodárstvom tohto členského štátu.

5. Na účely tejto smernice sa článok 3 a články 12 až 15 smernice 2000/31/ES vzťahujú na poskytovateľov platformy na zdieľanie videí, ktorí sa považujú za usadených v členskom štáte v súlade s odsekom 2 tohto článku.

6. Členské štáty vypracúvajú a spravujú aktualizovaný zoznam poskytovateľov platformy na zdieľanie videí, ktorí sú usadení alebo sa považujú za usadených na ich území, a uvedú, na ktorých kritériách stanovených v odsekoch 1 až 4 sa zakladá ich právomoc. Členské štáty predložia uvedený zoznam vrátane všetkých jeho aktualizácií Komisii.

Komisia zabezpečí, aby sa takéto zoznamy sprístupnili v centralizovanej databáze. V prípade nezrovnalostí v zoznamoch sa Komisia obráti na dotknuté členské štáty s cieľom nájsť riešenie. Komisia zabezpečí, aby k tejto databáze mali prístup národné regulačné orgány alebo subjekty. Komisia zverejní informácie z databázy.

7. Ak sa pri uplatňovaní tohto článku dotknuté členské štáty nedohodnú na tom, ktorý členský štát má právomoc, bez zbytočného odkladu predložia túto záležitosť Komisii. Komisia môže požiadať skupinu ERGA, aby poskytla stanovisko k záležitosti v súlade s článkom 30b ods. 3 písm. d). Skupina ERGA poskytne takéto stanovisko do 15 pracovných dní od predloženia žiadosti Komisie. Komisia zabezpečí, aby bol kontaktný výbor náležite informovaný.

Článok 28b

1. Bez toho, aby boli dotknuté články 12 až 15 smernice 2000/31/ES, členské štáty zabezpečia, aby poskytovatelia platformy na zdieľanie videí, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, prijali vhodné opatrenia na ochranu:

- a) maloletých pred programami, videami vytvorenými používateľmi a audiovizuálnymi komerčnými oznamami, ktoré by mohli narušiť ich telesný, duševný alebo morálny vývin v súlade s článkom 6a ods. 1;
- b) širokej verejnosti pred programami, videami vytvorenými používateľmi a audiovizuálnymi komerčnými oznamami, ktoré obsahujú podnecovanie k násiliu alebo nenávisti voči skupine osôb alebo členovi skupiny založené na ktoromkoľvek z dôvodov uvedených v článku 21 charty;
- c) širokej verejnosti pred programami, videami vytvorenými používateľmi a audiovizuálnymi komerčnými oznamami s obsahom, ktorého šírenie predstavuje činnosť, ktorá je podľa práva Únie trestným činom, konkrétne verejné podnecovanie k páchaniu trestného činu terorizmu ustanoveného v článku 5 smernice (EÚ) 2017/541, trestné činy súvisiace s detskou pornografiou ustanovené v článku 5 ods. 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/93/EÚ (*) a trestné činy súvisiace s rasizmom a xenofóbiou ustanovené v článku 1 rámcového rozhodnutia Rady 2008/913/SVV.

2. Členské štáty zabezpečia, aby poskytovatelia platformy na zdieľanie videí, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, dodržiavali požiadavky ustanovené v článku 9 ods. 1, pokiaľ ide o audiovizuálne komerčné oznamy, ktorým tieto poskytovatelia platformy na zdieľanie videí zabezpečujú marketing, predávajú ich alebo usporadúvajú.

Členské štáty zabezpečia, aby poskytovatelia platformy na zdieľanie videí, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, prijali vhodné opatrenia v záujme dodržiavania požiadaviek ustanovených v článku 9 ods. 1, pokiaľ ide o audiovizuálne komerčné oznamy, ktorým tieto poskytovatelia platformy na zdieľanie videí nezabezpečujú marketing, nepredávajú ich ani neusporadúvajú, vzhľadom na to, že platformy na zdieľanie videí nad takýmito audiovizuálnymi komerčnými oznamami uplatňujú len obmedzený dohľad.

Členské štáty zabezpečia, aby poskytovatelia platformy na zdieľanie videí jasne informovali používateľov, ak programy a videá vytvorené používateľmi obsahujú audiovizuálne komerčné oznamy, ak boli takéto oznamy oznámené podľa odseku 3 tretieho pododseku písm. c) alebo ak má poskytovateľ o tejto skutočnosti vedomosť.

Členské štáty nabádajú na využívanie koregulácie a podporu samoregulácie prostredníctvom kódexov správania, ako sa ustanovuje v článku 4a ods. 1, ktorých cieľom je účinné zníženie vystavenia detí audiovizuálnym komerčným oznamom o potravinách a nápojoch obsahujúcich živiny a látky s výživovým alebo fyziologickým účinkom, najmä tuky, transmastné kyseliny, soľ alebo sodík a cukry, ktorých nadmerný príjem v celkovej strave sa neodporúča. Cieľom týchto kódexov je zabezpečiť, aby takéto audiovizuálne komerčné oznamy nezdôrazňovali pozitívne vlastnosti nutričných aspektov takýchto potravín a nápojov.

3. Na účely odsekov 1 a 2 sa tieto vhodné opatrenia určia so zreteľom na povahu predmetného obsahu, poškodenie, ktoré môže spôsobiť, na vlastnosti kategórie osôb, ktoré majú byť chránené, ako aj na práva a dotknuté oprávnené záujmy vrátane záujmov poskytovateľov platformy na zdieľanie videí a používateľov, ktorí vytvorili alebo nahrali obsah, ako aj so zreteľom na všeobecný verejný záujem.

Členské štáty zabezpečia, aby všetci poskytovatelia platformy na zdieľanie videí, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, uplatňovali takéto opatrenia. Uvedené opatrenia musia byť realizovateľné a primerané vzhľadom na rozsah služby platformy na zdieľanie videí a vzhľadom na povahu poskytovanej služby. Uvedené opatrenia nesmú viesť k žiadnym kontrolným opatreniam *ex ante* alebo k filtrovaniu obsahu pri nahrávaní, ktoré nie sú v súlade s článkom 15 smernice 2000/31/ES. Na účely ochrany maloletých ustanovenej v odseku 1 písm. a) tohto článku podlieha najškodlivejší obsah najprísnejším opatreniam kontroly prístupu.

Uvedené opatrenia zahŕňajú v závislosti od konkrétneho prípadu:

- a) zahrnutie a uplatňovanie, v podmienkach týkajúcich sa služieb platformy na zdieľanie videí, požiadaviek uvedených v odseku 1;
- b) zahrnutie a uplatňovanie, v podmienkach týkajúcich sa služieb platformy na zdieľanie videí, požiadaviek ustanovených v článku 9 ods. 1 týkajúcich sa audiovizuálnych komerčných oznamov, ktorým poskytovatelia platformy na zdieľanie videí nezabezpečujú marketing, nepredávajú ich ani neusporadúvajú;
- c) existenciu funkcie pre používateľov, ktorí nahrávajú videá vytvorené používateľmi, na uvedenie toho, či tieto videá obsahujú audiovizuálne komerčné oznamy, ak o tom vedia alebo ak je možné odôvodnene očakávať, že o tom vedia;
- d) zriadenie a prevádzkovanie transparentných a užívateľsky ústretových mechanizmov, vďaka ktorým budú používatelia platformy na zdieľanie videí môcť dotknutým poskytovateľom platformy na zdieľanie videí nahlasovať alebo označovať obsah uvedený v odseku 1 poskytovaný na ich platforme;
- e) zriadenie a prevádzkovanie systémov, prostredníctvom ktorých poskytovatelia platformy na zdieľanie videí vysvetlia používateľom platformy na zdieľanie videí, aký účinok malo nahlásenie a označenie uvedené v písmene d);
- f) zriadenie a prevádzkovanie systémov na overenie veku pre používateľov platformy na zdieľanie videí v súvislosti s obsahom, ktorý by mohol narušiť telesný, duševný alebo morálny vývin maloletých;
- g) zriadenie a prevádzkovanie ľahko použiteľných systémov umožňujúcich používateľom platformy na zdieľanie videí hodnotiť obsah uvedený v odseku 1;
- h) zabezpečenie systémov rodičovskej kontroly, ktoré sú ovládané koncovými používateľmi, v súvislosti s obsahom, ktorý by mohol narušiť telesný, duševný alebo morálny vývin maloletých;
- i) zriadenie a prevádzkovanie transparentných, ľahko použiteľných a účinných postupov vybavovania a riešenia sťažností používateľov na poskytovateľa platformy na zdieľanie videí, pokiaľ ide o vykonávanie opatrení uvedených v písmenách d) až h);
- j) zabezpečenie účinných opatrení a nástrojov v oblasti mediálnej gramotnosti a zvyšovanie povedomia používateľov o uvedených opatreniach a nástrojoch.

Osobné údaje maloletých, ktoré zhromaždili alebo inak získali poskytovatelia platformy na zdieľanie videí podľa písmen f) a h) tretieho pododseku, sa nesmú spracúvať na obchodné účely, napríklad na účely priameho marketingu, profilovania a reklamy cieľenej podľa správania.

4. Na účely vykonávania opatrení uvedených v odsekoch 1 a 3 tohto článku členské štáty nabádajú na používanie koregulácie podľa článku 4a ods. 1.

5. Členské štáty zavedú potrebné mechanizmy na posúdenie vhodnosti opatrení uvedených v odseku 3 prijatých poskytovateľmi platformy na zdieľanie videí. Členské štáty poveria národné regulačné orgány alebo subjekty, aby tieto opatrenia posúdili.

6. Členské štáty môžu poskytovateľom platformy na zdieľanie videí uložiť podrobnejšie alebo prísnejšie opatrenia ako sú opatrenia uvedené v odseku 3 tohto článku. Pri prijímaní takýchto opatrení členské štáty dodržiavajú požiadavky ustanovené uplatniteľným právom Únie, napríklad požiadavky, ktoré sú ustanovené v článkoch 12 až 15 smernice 2000/31/ES alebo v článku 25 smernice 2011/93/EÚ.

7. Členské štáty zabezpečia mimosúdne mechanizmy nápravy na urovnávanie sporov medzi používateľmi a poskytovateľmi platformy na zdieľanie videí týkajúcich sa uplatňovania odsekov 1 a 3. Takéto mechanizmy umožnia neutrálne riešenie sporov a používateľovi sa nimi neodopiera právna ochrana ustanovená vo vnútroštátnom práve.

8. Členské štáty zabezpečia, aby používatelia mohli svoje práva v súvislosti s poskytovateľmi platformy na zdieľanie videí podľa odsekov 1 a 3 uplatniť pred súdom.
9. Komisia nabáda poskytovateľov platformy na zdieľanie videí na vymieňanie najlepších postupov týkajúcich sa koregulačných kódexov správania, ako sa uvádza v odseku 4.
10. Členské štáty a Komisia môžu podporiť samoreguláciu prostredníctvom kódexov správania Únie, ako sa uvádza v článku 4a ods. 2.

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/93/EÚ z 13. decembra 2011 o boji proti sexuálnemu zneužívaniu a sexuálnemu vykorisťovaniu detí a proti detskej pornografii, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2004/68/SVV (Ú. v. EÚ L 335, 17.12.2011, s. 1).“;

- 24) názov kapitoly XI sa nahrádza takto:

„REGULAČNÉ ORGÁNY A SUBJEKTY ČLENSKÝCH ŠTÁTOV“;

- 25) článok 30 sa nahrádza takto:

„Článok 30

1. Každý členský štát určí jeden alebo viaceré národné regulačné orgány, subjekty alebo národné regulačné orgány aj subjekty. Členské štáty zabezpečia, aby boli právne oddelené od vlád a funkčne nezávislé od svojich príslušných vlád a od akéhokoľvek iného verejného alebo súkromného subjektu. Tým nie je dotknutá možnosť členských štátov zriadiť regulačné orgány, ktoré majú dohľad nad rôznymi sektormi.

2. Členské štáty zabezpečia, aby národné regulačné orgány alebo subjekty vykonávali svoje právomoci neustranne a transparentne a v súlade s cieľmi tejto smernice, ktorými sú najmä pluralita médií, kultúrna a jazyková rozmanitosť, ochrana spotrebiteľa, prístupnosť, nediskriminácia, riadne fungovanie vnútorného trhu a podporovanie spravodlivej hospodárskej súťaže.

Národné regulačné orgány alebo subjekty nemôžu vyžadovať alebo preberať pokyny od žiadneho iného orgánu v súvislosti s vykonávaním úloh, ktorými boli poverené na základe vnútroštátneho práva, ktorým sa vykonáva právo Únie. Tým nie je dotknutý dohľad nad nimi podľa vnútroštátneho ústavného práva.

3. Členské štáty zabezpečia, aby kompetencie a právomoci národných regulačných orgánov alebo subjektov, ako aj spôsoby, akými preberajú zodpovednosť, boli jasne vymedzené v právnych predpisoch.

4. Členské štáty zabezpečia, aby národné regulačné orgány alebo subjekty disponovali primeranými finančnými a ľudskými zdrojmi a právomocami na presadzovanie práva, aby mohli účinne plniť svoje funkcie a prispievať k práci skupiny ERGA. Členské štáty zabezpečia, aby národné regulačné orgány alebo subjekty mali svoj vlastný ročný rozpočet, ktorý sa zverejní.

5. Členské štáty v rámci svojho vnútroštátneho práva ustanovia podmienky a postupy menovania a odvolania vedúcich národných regulačných orgánov a subjektov či členov kolektívneho orgánu plniaceho túto funkciu, vrátane trvania mandátu. Tieto postupy musia byť transparentné, nediskriminačné a zaručovať požadovaný stupeň nezávislosti. Vedúci národného regulačného orgánu alebo subjektu alebo členovia kolektívneho orgánu plniaceho túto úlohu v rámci národného regulačného orgánu alebo subjektu môžu byť odvolaní z funkcie v prípade, ak prestali spĺňať podmienky požadované v súvislosti s plnením svojich povinností, ktoré sú vopred ustanovené na vnútroštátnej úrovni. Rozhodnutie o odvolaní z funkcie sa musí riadne odôvodniť, vopred sa oznámiť a zverejniť.

6. Členské štáty zabezpečia, aby na vnútroštátnej úrovni existovali účinné odvolacie mechanizmy. Odvolací orgán, ktorým môže byť súd, je nezávislý od účastníkov odvolacieho konania.

Do rozhodnutia o odvolaní zostáva rozhodnutie národného regulačného orgánu alebo subjektu v platnosti, pokiaľ sa v súlade s vnútroštátnym právom nenariadia predbežné opatrenia.“;

- 26) vkladajú sa tieto články:

„Článok 30a

1. Členské štáty zabezpečia, aby národné regulačné orgány alebo subjekty prijali vhodné opatrenia na zaistenie toho, že si navzájom, ako aj Komisii poskytnú informácie potrebné na uplatňovanie tejto smernice, najmä článkov 2, 3 a 4.

2. V súvislosti s výmenou informácií podľa odseku 1 v prípade, že národné regulačné orgány alebo subjekty dostanú od poskytovateľa mediálnych služieb, na ktorého sa vzťahuje ich právomoc, informácie o tom, že tento poskytovateľ bude poskytovať službu celkom alebo z väčšej časti zameranú na divákov v inom členskom štáte, národný regulačný orgán alebo subjekt v členskom štáte, ktorý má právomoc, informuje národný regulačný orgán alebo subjekt členského štátu, na ktorého divákov sa služby zameriavajú.

3. Ak regulačný orgán alebo subjekt členského štátu, na ktorého územie sa zameriava poskytovateľ mediálnych služieb, na ktorého sa vzťahuje právomoc iného členského štátu, zašle žiadosť týkajúcu sa činností tohto poskytovateľa regulačnému orgánu alebo subjektu členského štátu, ktorého právomoc sa naň vzťahuje, tento druhý regulačný orgán alebo subjekt urobí všetko pre to, aby žiadosť vybavil do dvoch mesiacov bez toho, aby tým boli dotknuté prísnejšie lehoty uplatniteľné podľa tejto smernice. Regulačný orgán alebo subjekt členského štátu, na ktorého divákov sa zameriavajú služby, poskytne na požiadanie regulačnému orgánu alebo subjektu členského štátu, ktorý má právomoc, akékoľvek informácie, ktoré mu môžu pomôcť pri riešení žiadosti.

Článok 30b

1. Týmto sa zriaďuje skupina európskych regulačných orgánov pre audiovizuálne mediálne služby (ERGA).

2. Pozostáva zo zástupcov národných regulačných orgánov alebo subjektov v oblasti audiovizuálnych mediálnych služieb, ktorých primárnou zodpovednosťou je dohľad nad audiovizuálnymi mediálnymi službami, alebo v prípade absencie národného regulačného orgánu alebo subjektu z iných zástupcov vybraných podľa ich postupov. Na zasadnutiach skupiny ERGA sa zúčastňuje zástupca Komisie.

3. Skupina ERGA plní tieto úlohy:

a) poskytuje technické odborné znalosti Komisii:

- pri jej úlohe zabezpečiť konzistentné vykonávanie tejto smernice vo všetkých členských štátoch,
- v záležitostiach týkajúcich sa audiovizuálnych mediálnych služieb v jej právomoci;

b) zabezpečuje výmenu skúseností a najlepších postupov týkajúcich sa uplatňovania regulačného rámca pre audiovizuálne mediálne služby vrátane postupov týkajúcich sa prístupnosti a mediálnej gramotnosti;

c) spolupracuje so svojimi členmi a poskytuje im informácie potrebné na uplatňovanie tejto smernice, najmä pokiaľ ide o články 3, 4 a 7;

d) na žiadosť Komisie vydáva stanoviská k technickým a faktickým aspektom otázok podľa článku 2 ods. 5c, článku 3 ods. 2 a 3, článku 4 ods. 4 písm. c) a článku 28a ods. 7.

4. Skupina ERGA prijme svoj rokovací poriadok.“;

27) článok 33 sa nahrádza takto:

„Článok 33

Komisia monitoruje uplatňovanie tejto smernice zo strany členských štátov.

Komisia predloží Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru najneskôr do 19. decembra 2022 a potom každé tri roky správu o uplatňovaní tejto smernice.

Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade najneskôr do 19. decembra 2026 *ex post* hodnotenie vplyvu tejto smernice a jej pridanej hodnoty, spolu s prípadnými návrhmi na jej revíziu.

Komisia náležite informuje kontaktný výbor a skupinu ERGA navzájom o ich práci a aktivitách.

Komisia zabezpečí, aby sa informácie získané od členských štátov o všetkých opatreniach, ktoré prijali v oblastiach koordinovaných touto smernicou, oznamovali kontaktnému výboru a skupine ERGA.“;

28) vkladá sa tento článok:

„Článok 33a

1. Členské štáty podporujú a prijímajú opatrenia na rozvoj zručností v oblasti mediálnej gramotnosti.

2. Členské štáty podávajú Komisii správu o vykonávaní odseku 1 do 19. decembra 2022 a potom každé tri roky.
3. Komisia vydá po konzultácii s kontaktným výborom usmernenia týkajúce sa rozsahu týchto správ.“.

Článok 2

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 19. septembra 2020. Bezodkladne oznámia Komisii znenie týchto ustanovení.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 3

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 4

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 14. novembra 2018

Za Európsky parlament
predseda
A. TAJANI

Za Radu
predsedníčka
K. EDTSTADLER
